

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Antipapista Mendax Lvthero-Calvinisticæ I. Theomachiae, II.
Ecclesiomachiae, III. Mysteriomachiae, IV. Charitomachiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ANTIPAPISTA MENDAX LVTHE- RO-CALVINISTICÆ

I. THEOMACHIAE, II. ECCLESIOMACHIAE,
III. MYSTERIOMACHIAE, IV. CHARITOMACHIAE.

Hoc est;

MENDACIA ET CALVM-
NIAE LVTHERO-CALVINISTARVM,
quibus Romano-Catholicos in Quæstionibus
Controuersis onerant.

Ex innumeris pauca in exemplum proposita.

A V T O R E:

F. IOANNE. &c.

P A R S I.

THEOMACHIA
Antipapistica Mendax.

Superiorum permissu.

ANNO M. DC. XXVI

ANTIPIPISTIA
MENDAX ET
RO-CALVINISTICA

THEOLOGICAE
II. ECCLESIAE
IN CALVINISTICA

1700

MENDACIA ET CALVINI
NOME VITIO CALVINISTARUM
quibus Romano-Catholici in Quæstionibus
Controversarum

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

AVTORE

I. JOHANNES

1700

THEOMACHIA

Antiquissima

Summa

AVTORE

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
X

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
X

SYLLABVS QVÆSTIONVM

Antipapistæ Mendacis Quadripartiti

PARS I.

THEOMACHIA LVTHERO-CALVINISTICA,
De Ecclesia Triumphante.

- I. *An Papistæ floccipendant Verbum Dei Scriptum more Libertinorum?*
- II. *Num quæ affingant nobis Caluino-Lutherani quoad S. Scripturam?*
- III. *An Romano-catholici Deiparam Patriæ cultu venerentur?*
- IV. *Qualia Luthero-caluinistarum sint mendacia circa Sanctos?*
- V. *An in celo Sanctos per Apotheosin statuamus?*
- VI. *Qualia nobis affingant Luthero-caluinistæ in Cultu Sanctorum?*
- VII. *Quæ de Reliquijs Sanctorum comminiscantur Centuriatores?*
- VIII. *An omnis Sacrarum Imaginum cultus fuerit semper illicitus?*
- IX. *Quæ de Templis Festisque volitent mendacia?*
- X. *Quæ de Purgatorio iactentur vanæ?*

ECCLESIOMACHIA LVTHERO-CALVI-
nistica, seu,

PARS II.

De Ecclesia Militante.

- I. *Qualia in Papas confingant Luthero-caluinistæ Errata?*
- II. *Qualia fingantur Antichristiana Papistica?*
- III. *Equalibus Concilia onerentur mendacijs?*
- IV. *Qualia absurda in Monasticen effutiant Luthero-caluinistæ?*

MYSTERIOMACHIA LVTHERO-CALVINISTICA.

PARS III.

De Sacramentis.

- I. *Qualia affingantur Orthodoxis mendacia de Sacramentis in genere?*
- II. *Sacramenta Quatenus sint necessaria?*
- III. *Quæ de Ceremonijs falsa imponantur Catholicis?*
- IV. *Qualia iactentur Charismatica Luthero-caluinistarum mendacia?*
- V. *Num quæ sint eorundem Eucharisticæ Calumniæ?*
- VI. *Qualis in Sacrum Missæ Luthero-caluinisticus furor sit mentien- di?*
- VII. *De Pœnitentiâ quales eorundem sint calumniæ?*
- VIII. *Quæ circa Extremam Vnctionem spermologizentur?*
- IX. *Qualia quoad Matrimonium contra nos comminiscantur?*

CHA,

CHARITOMACHIA LVTHE-
RO-CALVINISTICA.

PARS IV.

De Gratia & Iustificatione.

- I. *Quales Effectus peccati Originalis confingant Nouatores?*
- II. *Quales Sycophantia sint Luthero-caluinistica de Gratia & Libero arbitrio?*
- III. *Num que sint Commenta sectariorum afficta Nobis circa Iustificationem?*
- IV. *Qualia nobis imponant falsa de Ieiunio?*

ANTI

ANTIPAPISTA MENDAX THEOMA- CHIÆ LVTHERO-CALVI- NISTICÆ.

PARS PRIMA.

De Ecclesia Triumphante.

QVÆSTIO I.

*An Papista floccipendant Verbum Dei
Scriptum, more Libertino-
rum?*

CALVINVS, I. In titoli. Instructio-
nis aduersus Anabaptistas. Non di-
cimus, Papistarum more. Sacrosanctas
Scripturas missas fieri oportere; vt Au-
toritati hominum acquiescamus. Hoc
enim effugium censemus blasphemiam execrabilem.
Similiter Caluini parens Lutherus libr. de
Conciliis & Eccl. sub finem. Papa Sacram Scri-
pturam in ceno & puluere sepelijt, & Doctrinam Chri-

stianam penè integram, deleuit. Eadem libr. contra
Regem Angliæ, & libr. de falso statu Cleri: sic o-
mnes

II. AVTOR. At Svvenckfeldij & Li-
bertinorum hunc errorem esse docet
CALVINVS ipse libr. Instructionis con-
tra Libert. c. 9. Diximus istos aperte videre
soltos, si quis Scripturas allegaret: nec dissimu-
lasse, quin eas pro fabulis haberent: Interim
tamen non desinebant ijs vti, si quis esset lo-
cus, quem in sensum suum torquere possent.
Si quis illis obijceretur, dicebant, Nos litera
minime obnoxios esse; sed spiritum, qui viuifi-
cat sequi oportere. Quin etiam porcus ille
Quintinus vnumquemque Apostolorum ali-
quo

li quo

quo scommate notarat; veluti Picardico suo sermone, Paulum vocans *Vas fractum*; Ioannem, iuuenem stolidum; Petrum, abnegatorem Dei; Matthæum, feneratorum.

LIBERTINI, teste Caluino, sunt autoribus Coppino & Quintino Sutoribus, exorti, æuo incūte superiore; quos secutus Gasp. Svvenckfeld. teste Frid. Staphilo. de concordia discipulorum Lutheri, & Pet. Falladio l. de her. nostri temp.

Hi Verbum Scriptum, vt literam occidentem respuebant, & solius interni spiritus Critirium inuexerunt.

Iraque calumniam faciunt Papistis Calvinistæ & Lutherani consensu pari in hoc; vt in aliis sibi dissentientissimi dum eundem Papistis errorem impingunt.

III. PAPISTA, Prophetica & Apostolica Scriptura est Verbum Dei: Nō quod suus cuique priuatim in cor Spiritus inspirat.

1. QVIA, Christus & Apostoli ad illam, non ad hunc, appellarunt, ipsique Prophetæ.

2. QVIA Critiria cordis, vt cuique sua liquere possint; alij ramen esse nequaquam certa queunt. At vero S. Scripturæ infallibili constant veritate, Tum quod Spiritu Dei sint inspiratæ; Tum propter euentum prædictionum; ait Aug. 12. Ciu. c. 9. Tum ob consensum mirificum Scriptorum, calamos eorum dirigente Sp. Sancto; ait Aug. l. 18. Ciu. c. 41. Tum ob Miracula Dei Vindicis, aduersum profanos Verbi Dei abufores designata.

3. QVIA Omnis Resp. Scriptis stat Legibus, atque Decretis: Quo magis Christianæ Fidei ab iisdem oportuit prouideri. Vide in nostro *Antichristo cal.* p. 1. q. 1.

4. QVIA I. cum Archihæretici Simoniani, Basiliidiani, Marcionitæ, apud S. Irenæum li. 1. c. 20. 22. 29. Deinde Manichæi, apud Epiphanium hæreticos Bogomiles apud Eutymium Panopliæ p. 2. tit. 32. c. 1. Et Albigenes apud S. Antoninum p. 4. tit. 2. c. 7. 2. Cum, inquit, isti Ecclesiæ fuerint olim intolerabiles quin sacri & intestabiles visi; quod *Paris Instrumenti libros vniuersos à malo Deo quodam esse dictatos blasphemarent*: 3. Car. & Anabaptistæ Caluino sint iure merito eò infandiores; quod cum prædicit in Colloquio suo Franckendalens, fuerint, *Verus Testamentum haud satius disputationem fidei admittendum, quam tenuis cum Novo Testamento concordia*.

5. Quanto detestabilior Libertinorum hefterna videri hæresis debet; quæ vim omnem S. Literis eleuant, atque proculcant vtrumque Instrumentum. Atque tantò immanior est calumnia quæ idem S. Paginæ repudium Papistis affingunt Luthero-caluinistæ.

IV. MART. KEMNITIVS in Emin. Concil. Trident. sess. 4. nobis ait:

Papam posse pro suo arbitrio, sine vllis veteris testimonij, scilicet librum canonicum de non canonico & de canonico canonicum.

Quin, imò, si Papa vellet, Scriptura diuina haec plus haberet autoritatis, quam fabula Aesopi. Belle l. 1. de Verbo Dei c. 10.

V. AVTORITATEM verò latine Editionis Vulgatæ Bibliorū, vniuersè iam olim receptissimam confingunt ac proterunt ad vsque propudium inter sese ramen diffidiosissimi Lutherani pariter ac Calviniani; Insuper mendaciis operant Ecclesiam.

CALVINVS in Antidoto Trident. fess. 4. *Decretuisse fingit Tridentinos Patres, minimè audiendos esse, qui ex fonte ipso (sc. Hebræo) purum proferunt liquorem, & ex certa veritate falsum coarguunt.*

2. Idem ibid: *Adeo nullam in editione vulgata sanam esse paginam & integram; vt vix tres sint continui versus, non insigni aliquo errore sedati.*

AUTOR, Dicis blatero, non doctes.

KEMNITIVS in Exam. Trid. fess. 4. *mentitur, i. Concil. Trident. decreuisse, vt pro vs, que Sp. Sanctus in fontibus Hebræis & Græcis scripsit, ea recipiamus, qua à librarjs mutata, mutilata, vel addita sunt.*

2. In promptu causa, scilicet, quia *Vulgata ea tota est transformata ad dogmata Pontificia.*

3. In Pauli IV. Catalogo libr. prohibitorum *damnari omnes Bibliorum editiones, etiam veteris editionis; in quibus manifestè errata sint correctæ.*

Merè ficta hæc sunt mendacia, & Concil. afficta Tridentino. Patet legenti fess. 4.

VI. AUTOR. I. Autoritas autem statuendi, quis haberi liber bibliorum Canonicus debeat; penes solam stat Ecclesiæ potestatem.

Ita *Sanctus Augustinus libr. 13. contra Faustum, capite 5. & libr. 23. ca. 9.*

Et de Consensu Euang. lib. 33. c. 1.

Sanctus Irenæus lib. 3. c. 4.

Sanctus Athana. in Synopsi, & Conc. Toletanum, &c.

Ratio, Quia infallibilem habet Ecclesia Spiritus sancti Assistentiam, ex

certitudine promissionis Christi.

Vt minimè humano; sed diuino Spiritu determinet Canonicam Scripturam; ex qua cæteræ fidei quæstiones valeant definiri.

Atque ita Ecclesia non tam est regula ipsi Sacræ Scripturæ, quam nobis; vt illam absque vilo errore veram agnoscamus.

2. Deinde rectissime eadem haud fœuit ac finit quauis lingua vulgari seu Biblia, seu Officia diuina.

Quia 1. Iudæis, quo subcunque cælo positus, inter nationes, vnius hebraicæ linguæ semper vsus Bibliorum est sanctè obseruatus.

2. Apostoli, licet *πανάγλωστοι* essent, solis tamen Hebræa, Græca, & Latina Linguis Scripturam euulgarunt.

3. Vulgi linguæ mutabiles sunt: vnde Sacræ Scripturæ apices nimium quantum abhorrent; vetatque religio.

4. Trium duntaxat linguarum illarum maiestatem suspicit orbis, ac veneratur: vt diuinam Bibliorum Maiestatem hoc minus prouulgari deceat.

5. Licentia verò promiscuæ vulgationis quot, quantorumque errorum syluam aperiat; testis hæretica est diuinorum Oraculorum temerè vsurpata vulgatio.

Quod arcere periculum errorum satius est, quam accersere.

6. Accedit quod aurium honestati ac reuerentiæ biblicæ minus valeat consulere popularis linguæ verecundia pariter ac inopia.

VII. Vnam huc è pluribus Calumniosam Caluini subijciam declamationem, ex Harmon. in Ioan. c. 19. v. 23. Erat autem tunica inconfutilis. *Minime ferenda est Papistarum improbitas, cum horribili Dei blasphemia coniuncta.*

I. *Scripturam dicunt ab hæreticis lacerari; Tunicam vero, hoc est, Ecclesiam integram manere:*

2. *Vt reiecta Scriptura Auctoritate, Fidei Vnitatem in solo Ecclesie titulo consistere e-uincant. Vbi duo mendacia.*

1. Quia non in solo Ecclesie titulo, sed in sola vera Christi Ecclesia Vnitatem consistere affirmamus.

2. Non dicimus, reiiciendam S. Scripturam, eo quod ab hæreticis laceretur: sed ab ecclesia condisci quæ sit vere S. Scriptura, quis sensus eiusdem. &c.

Hinc potro liquent sequentia declamationis, *Quasi vero ipsa Ecclesie Vnit as a- libi fundata sit, quam in Scriptura fide. Est in hac quidem; sed non sola: nam præcipue in S. Spiritus infallibili assistentia in definitionibus prophetica.*

Cum ergo Fidem à Scriptura diuellunt; quod mendacium est Caluini; ut vir Ec- clesie addicta subiaceat; tali diuortio non iam Christum despoliant, sed crudeli sacrilegio dis- cerpunt eius corpus. &c.

Similia prolixè idem Instit. l. 4. cap. 8. §. 13. pro Scripturis contra Eccle- siam vastè vanèque declamat. Sed de iu- dice vide in nostro *Lutherocaluinista par. 1. q. 2. Et in Antichristo p. 1. q. 1.*

QVÆSTIO II.

Num qua affingant nobis de Traditionibus Caluino-Lutherani? quo ad S. Scri- pturam?

Et omnino plurima. In exemplum accipe pauca.

I. CALVINVS Instit. lib. 4. c. 10. §. 19. *Romano- ses Magistri extorquere volunt, vt nulla sit ap- eos ceremonio la, qua non pro Apostolica censetur.*

Sic & Kemnitius, Brentius, &c. vbi- pra.

At Falsum: Quia eas recipimus pro Apostolicis, quas firmis Veterum testi- monijs testari valemus.

II. Sic agunt, ac si solas ipsi Scripturas propo- gnent: nos solas Traditiones tueamur; et si mi- tent contra Scripturas.

Falsum hoc: Quia vtrumque ius- ta Sanctum veneramur Dei Verbum Scriptum, & Non scriptum.

III. MEND. Kemnit. in Exam. Conc. Trid. §. 4. pag. 68. 69. editionis anni 1566.

Nos ait asserere; Deum constituisse, vt do- ctрина Christi & Apostolorum non scriberetur sed viua solùm voce traderetur.

IV. MEND. ibid. pag. 185. affirmat, Apostolo- fuisse mandatum, vt scriberent.

Falsum prius. Quia sic peccassent A- postoli scribendo.

Neque scriptor dari Catholicus po- test, qui id docuerit.

Et Posterius falsum, Quia Mat. 23. mandatum est, vt Prædicarent; non vt scriberent. Nec tamè scribere vetuit Ie- sus: quin, vt scriberent, aliquibus in- spirauit.

V. MEND. Kemn. ibid. pag. 420. Pontificij non verentur multa ad Apostolorum Traditiones referre, qua ab alijs autoribus mul. à posterioribus instituta, & profecta esse, ex ipsis Pontificiorum scriptoribus ostendi potest.

Idemque probare instat exemplis videntis. At falsò; Apud Bell. lib. 4. ca. 3. de Verbo Dei.

Similia talia complura fuerit repeti- ri in Caluino *Instit. l. 4. c. 8. §. 6. 7. 8. Et ca. 10. 8.*

10. §. 18. 19. 20. Et in Antidoto Trident. sess.

4 &c.

VI. MEND. Kemn. ibid. Nullis certis & firmis documentis probari potest, Qui sint Ritus certo ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

At fallum: Quia eos ipsa Necessitas Traditionum docet in meo *Luthero-ca.*

p. 1. q. 5.

Deinde & Veritas earum, in Scripturis contestata. Vide meum *Anu. christum*

p. 1. q. 2.

VII. MEND. Kemn. in Exam. Trid. sess. 4. de 7. genere traditionum. Nullis certis & firmis documentis probari potest: Qui sint ritus ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

Falsum. Quia docuit *Bellar. libr. 4. ca. 4. 5. 6. 9. &c.*

VIII. MEND. Kemn. ibid. Insignis audacia est, Maiestatem Scripturae Canonicae aliquid aequare, sc. Traditiones.

At contra ipse, ibid. 1. Apostolos Ritus quosdam ordinasse, & tradidisse Ecclesiis; eorum scriptis certo constat.

2. Et verosimile est, quosdam alios externos, qui in Scriptura annotati Non sunt, ab Apostolis traditos esse.

Coacta veritatis confessio hæc contra suum met os mendax.

Heretici non tam Orthodoxos Mendacis onerant atque Calumniis; quam Ipsum IESUM Christum immanissime blasphemant. Quibus blasphemis in meo *Luthero-caluinistica & Genealogia Luthero-caluinistica* p. 3. q. 21. Hic igitur præterimus.

QVÆSTIO III.

An Romano-catholici Deiparam cultus Latria venerentur?

I. LUTHERVS in Postilla in Annunc. B. Vir. Publica, ait, persuasione Mariae propterea in locum Christi successit. Hanc inuocant homines, huius misericordia confisi sunt, per hanc voluerunt placare Christum: Quasi is non esset Propitiator; sed horrendus Iudex & ultor.

2. Hanc Papista Deam constituunt: Omnipotentiam ei in caelo & in terra tribuunt.

II. CALVINI altius ascendit impietas, qui vetus illud Ecclesiae Canticum, *Monstra te esse Matrem*, suggillans, talem in nos calumniam intorsit; *Eam in caelis Mariam constituunt, quæ sibi potestatem seruet Christo Filio imperandi.*

Idem dum conuellit istud Canticum: *Sub tuum presidium*, &c. vociferatur: *Maiores nostri à Christo ad Mariam defecerunt.*

Perinde ac maiorem matri, quàm Filio potentiam tribueremus, neque tam Deum, quam Deiparam inuocemus. Idem in Ioan. cap. 2. v. 4. *Quid mihi & tibi mulier.* &c.

Denique eo progressus est furor, ut Christi propemodum nudati spoliis eam ornarent. Cumque has execrables in Filium Dei blasphemias damnamus; maligni & inuidi vocantur à Papistis; immo improbe calumniantur, s. Virginis honorem à nobis hostiliter impugnari. Quasi verò non habeat quantum illi honoris debetur, nisi DEÀ fiat: Aut hoc illi sit honorificum, sacrilegis titulis ornatam in Christi locum surrogari. Atrocem ergo illi Mariæ iniuriam faciunt, quando; ut mentis eam laudibus deformant; Deo eripiunt, quod suum est.

Duces hos reliquos secutus grex hæreticus, certatim in nos inque Deiparam, ceu furis actus, inuolant, pugnantque calumniis. Selenecerus disposi. de Feste Annunt. Virg. Melancton in Consil. de vitanda supersti. Herebrandus disposi. de har. puniendis. Bullingerus in Ioan. c. 2. Brētius Dom. 2. post Epiph. &c.

Hi omnes conclamant, Mariæ inuocationem in Ecclesia Pontificia esse idololatriam.

III. Erasmus in Colloq. de peregrinatione, de naufragio; (horret animus, calamusque tremat ecferari;) De Deipara figmentum proponit, quasi Glauco Pluroni epistolam ea scripisset in hæc verba; *Quod Lutherum secutus strenue suades, superuacaneum esse, inuocare Sanctos; à me quidem isto nomine bonam magnamque iniisti gratiam, scito.*

Nam antehactantum non enecabar improbis mortalium orationibus.

Ab Vna postulantur omnia; quasi Filius meus semper infans esset; quia talis fingitur, pingiturque in sinu meo. Subscriptio: B. Virgo mea manu subscripsi. Pre-scriptio est: Maria Mater IESU, Glauco Pluto. Claufula: Hac te scire volui: tu cogita, quid modo respondendum censeas, nam mihi plane res cordi est. Ex Aede nostra lapidea Cal. Augusti, anno filij mei passus 1524.

Hæc vehementer & eloquenter exagitata noster Bzouius, Conc. 19. Super Salue Regina, refutat: Et ego in mea Clauis predicandi Rosarium l. 1. ca. 14. & 16. Vide & in sequente quaesito.

QVÆSTIO IV.

Qualia Luthero-caluinistarum sint Mendacia circa Sanctos?

DE Conuicijs, blasphemisque calumnijs vide in meo *Luthero-cal. p. 1. q. 72.*

DE MENDACIIS quibus & Cœlites, & Romano-Catholicos nos onerant, in exemplum pauca.

Suæ ipsi præcones sunt impietatis LUTHERANI.

I. LUTHERVS ferm. de Cruce

Quoniam reliquia Sanctorum nihil sunt aliud, quam fidelium Seductiones; ne deinceps populi Deos alienos colant; placere sibi, ut omnes eiusmodi reliquia altissime subterram abscondantur.

Idem in Postilla in festo Annunciationis.

Papiste Virginem Mariam Deum constituunt, Omnipotentiam ei in celo, & in terra attribunt.

Rursum. In Papatu omnes se ad Mariam conuertunt; & plus fauoris & gratia ab ea expectant, quam à Christo ipso.

MELANCHTON in Locis Comm. de præcepto primo, Papistæ cum Infidelibus iungit: Ratio: Quod idem sit, fingere multos Deos, & Sanctos mortuos inuocare.

Magdeburgenses. Centuria prima B. Maria

& Sanctorum cultum qua Verbo, qua facto magis quam Approbatum mentiuntur; Quin &, ut manifestam idololatriam, reprobaturum fingunt: Inde cæteris in Centuriis quiritantur. Ecclesiam de fecisse ad simulacra muta. Atque Centuria sexta præfatione omnino tragicè deplorant, in saculo secundo & tertio eam fecisse vitium; in quarto & quinto inclinatum; in sexto corruptum. Verba reddit Illust. Bell. in præf. de Sanctis.

H. CALVINVS s. l. de reformanda Ecclesie necessitate ad Carolum V. vnanimitè dissentionem hanc esse, Quod Sancti Vnum Deum colant: Catholicis vero sancti inter Sanctos distribuerint officia, ut summi Deo tanquam collegas eos addiderint, in quorum turba delitescat: Quodque Sanctos loci Dei adorent; Quin & Reliquias, ossa, vestes, calceos. &c.

Idem Inst. l. 4. c. 21. inter causas suarum nobis defectionis ponit; Quod nulli haberi nobiscum conuentus possit, quin aperta per idololatriam pollutio fiat.

Eam sic ostendit l. 3. c. 20. Singulæ culiæ sibi Diuos ascuerunt; in quorum numero secus, atque tutelarium Deorum, fidem se sustulerunt.

Neque modo, (quod olim Israeli exprobat propheta) secundum numerum urbium Dijs sunt erecti; sed secundum capitum multitudinem.

Quæ quidem tam aperta sunt mendacia; ut nec verbum sit opus repositum.

Hæc vniuersè dicta sunt.

QVÆSTIO V.

An in celo Sanctos per Apotheosin statuamus?

I. CAL.

I. CALVINVS vnum Papam Ioannem XXII. vna in causa de Sanctorum beatitudine, solum quibus onerat calumniosis mendaciis.

Historia facti est talis, apud Villanū, qui in Ioannis XXI. aula vixit, & Res perscriptit Florentinorum: lib. 10. & 11. & in Extravagante, *Benedictus Deus*. Ioannes XXII. sensit, vt Doctor, Sanctos necdum frui visione beata. Quam opinionem retractauit ante mortem; partim eam declarauit, non asseruit; & protestatus est, se non intendisse; vt vnquā definiret; sed veritatem inquisisse; Simul successorum definitioni sese submisit pridie, quam moreretur.

Cui viuenti tum maior Cardinalium pars reclamauit; tum Rex Galliarum Philippus eum amicum monuit, cauere à periculosa opinione.

Demum contrarium sancit Ecclesia.

CALVINI vero *Inst.* l. 4. c. 7 §. 28. circa istud sunt hæc mendacia.

1. Gersonem cum Ioanne vixisse; sc. mortuo, anno 1344; & natum illum, anno 1363.

2. Papam negasse animæ immortalitatem. At Gerson nullius eum erroris insinuat: nec constat aliunde.

3. Nullum Cardinalium ei sese opposuisse.

4. Regem Galliarum interdixisse suis cum Ioanne communionem.

5. Papam à Rege coactum canere palinodiam.

Fabulæ hæc, & mendaces calumniæ sunt.

II. CALVINVS *ἀποβέβαιος* notam Catholicis affingit in Sanctorum Canonismo: Sic enim ait, *Inst.* l. 3. c. 20. *Sanctos habent DEOS Tutelares*. Viretus ad Caluinum ita: *Germanum pro Deo suo Tutelari colum. Parisiensis*. Rainaldus lib. 1. c. 5. de Theodoretis: *Deos propemodum ex martyribus facit.*

Vide Luthero. *cal. p. 1. q. 74.* & in Genealog. p. 1. q. 20.

AUTOR. Sciant, si velint vocabulum DEI bifariam accipi; Propriè & Impro-prie.

1. Propriè Vnus verus est Deus solus: quocirca ab tali sensu longissimè abest Canonismus Sanctorum.

Ethnicam talem describit ludibundus Apotheosin in Claudio Seneca, in Antonino & Geta Herodianus.

2. Impro-prie homines pij, Sancti, Deoque pleni vocantur ab ipso Deo *Dij*: Sicque Apotheosis impro-prie dici posset Canonizatio Sanctorum.

Sic in beatorum transcribuntur aliqui: vt S. Greg. Nazianzenus ait *ποῖός ἐστιν ἐμὸς Δεὸς τὸ βαπτίσμα* id est, *me Deum per baptisma facit.*

Perge; mentire Cauius: Tute ipse nomen tibi mentitus es, postquam creptus vindici rogo, stigmatè inultus lilito, in Germaniam delatus, è Cauius te Caluinum nominasti.

Sed nomen, non pilum mutasti; nisi in deterius.

QVÆSTIO VI.

Qualia nobis affingant Luthero-caluinista in Cultu Sanctorum?

I. OMNES promiscue communiter fingunt

1. Sanctorum Cultum è Scripturis doceri non posse.

AT secus vide in meo *Antichristo* p. 1. q. 22.

II. MELANCH. in *Apolog.* a. 21. *Conf. Aug.* tria mentitur. 1. Tribuunt Sanctis Diuinitatem, id est, vim cognoscendi cogitationes.

AT

AT non has tactas, sed precibus gestibusque promptas.

2. Ante S. Gregorii tempora nusquam fieri Inuocationis Sanctorum mentionem.

AT Kemnitius ait post S. Augustinum coepisse Sanctorum; Mariæ verò Inuocationem per Gnaffæum sub ann. 480.

AT Augustinus, Hier. Basil. Atha. Irenæus. &c. scribunt de ea, vt antiqua pietate. Idque testantur Centuriatores, *Cent. 4. c. 4. & Cent. 5. c. 4.*

3. Papistæ sunt asini dicentes ex S. Hier. Vigilantium vetasse Sanctorum inuocationem; cum de ea nec verbulum extet.

AT Asinus est, qui non intelligit, negato sanctos orare pro nobis posse, negari quoque inuocandos esse: at illud negabat Vigilantius, Callidius Magdeburgenses, *Cent. 4. c. 8.* negarunt fuisse hereticum, sed sanctum Vigilantium.

III. CALVINVS *Inst. l. 3. c. 20. §. 21.* 1. In Hymnis & Litanis omnibus Papistarum nulla fit mentio Christi.

AT contrarium vbique resonat; vt sit periculum, ne diabolo cognomen Mendacis eripiat Calvinus.

2. Solus Christus introit in Sanctuarium cœli, solusque vota offert nostra.

In atrio cœli eminus manent Sancti.

AT isthoc iam negant Calvinistæ, doctique cum Papistis Vt Rainoldus *l. 1. de Rom. Idololat. c. 7.*

Deinde sic ne Angeli nostras Deo præsentarent orationes: mentiente Raphael, *Tob. 12. Obtuli orationem tuam Domino.* Apoc. 8. *Ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum, de manu Angelorum coram Deo.*

Ibidemque Calvinus admittit illud officium Angelorum.

3. Inuocant Sanctos vt Deos, plurimosque

habent Deos pro capitū, vrbium. &c. numero.

AT vetus calumnia hæc, patet ex S. Cyrillo *l. 6. in Iulianum.* ex Aug. *l. 22. contra Faustum, c. 4.* Ex Hier. *contra Vigilantium.*

4. Orant Virginem, vt iubeat Filium facere petita sua.

AT Falsum est. Quod si tamen, *Is. sue 10. Obedijt Deus voci hominis: cur non & matris precibus obediret Filius?*

5. Antestatuas Barbaræ. &c. demurmetur Pater noster, quod Deo debetur soli.

AT oramus id Deo per Sanctum præsentari.

6. In Conc. III. Carthaginensi vetitum dicere S. Petre, ora pro nobis.

AT confinxit hoc Calvinus.

7. Sacrilegium est horrendum Sanctos vocare *Præsules Salutis: Orate, E cœlo nos respicite, &c. uua.*

AT prius est S. Ambrosii. de Vidua. Posterius est S. Gr. Nazianzeni oratio ad Cyprianum. Cætera quid colligam militia?

8. *Inst. l. 3. c. 20. §. 24.* Deus voluit, vt nullum esset nobis commercium cum Sanctis mortuis; sed nec illis nobiscum.

AT falsum. Quia Aug. *l. 20. Cito. c. 9.* probat, quod cum ijs simus vnus Corpus, vna respublica.

9. Ibi. Patres in Conc. III. Carthag. voluerunt prohibere hanc superstitionem; sed frangere imperum vulgi non valuerunt.

AT fingit: Nam solum dicunt orationes ad solum dirigi Deum oportere. Sed & nos: Nā solus Deus adoratur, sed per Christi merita; perque Sanctorum intercessionem.

QVÆSTIO VII.

Quæ de RELIQUIIS Sanctorum commiscantur Centuriatores?

Hia deo depuduerunt Magdeburgenses, vt ipsosmet mendaciorum suorum vel memores esse piguerit.

1. Ecce Cent. 6. dicunt Reliquiarum cultum post annum Christi 500. cum templorum cretione cepisse:

At Cent. 5. c. 7. ceptum ante annum 500.

2. Cent. 5. c. 6. & 13. à Christo ad vsque annum 300. nil vsquam reperiri de cultu reliquiarum:

At Cent. 4. ante Iuliani Apostatae reliquias S. Andreae & Lucae Constantinopolim honorificè translatas esse fatentur. Cent. 2. c. 3 referunt reliquias S. Polycarpi cremadas ab ethnicis perauide surreptas à Christianis. Quid, quod, teste S. Greg. 1. 3. ep. 3. caesa S. Petri & Pauli Corpora eorum ciues ex v. be translaturi, diuinitus fuerint impediti? Orbis enim Vrbiūque Vrbi debebantur.

3. Cent. 4. c. 8. Dicunt, rectè & piè Vigilantiū hærarcham contra Reliquias se ipsisse: & S. Hieronymum ab S. Gregorio notari de immodestia aduersus Vigilantium.

At Erasmi Rot. ea est ad Hieronymum adspersa Nota critica, an cynica?

4. Cent. 5. c. 6. aiunt: Augustinus de reliquijs Stephani scribit superstitiosum cultum ad eum in Africam vsque factum, demeritū populū quibusdam ILLUSIONIBVS, qua pro miraculis habita sunt.

At vera prædicat MIRACULA S. Aug. 1. 22. Ci. c. 8. quæ sacrilegè dicuntur ijs Illusiones.

5. Cent. 5. c. 15. Reliquias Martyrum contemptas ab Ethnicis fuisse, & in eo melius sensisse ipsos, quam superstitiosi Christiani Quam ensuram affingunt Theodoro 18. de Martyribus.

At in eo contrarium est.

6. Cent. 4. c. 13. Diabolus, aiunt, ex industria obtulisse in Oraculo Apollinis, ob vicinas reliquias S. Babylæ Martyris, vt ab earum translatione ordiretur omnium reliquiarum venerationem.

At contrarium omnes Scriptores & vixdum translatus fuit S. Babylas, iam continuè igne cœlitus lapso perijt Apollo, &c.

7. Cent. 6. in præfat. Cœperunt semicorrofa ossa Coeli inuocari, Diuino honore affici.

CALVINVS I. de necessit. reformandæ Eccl. Nec solum Sanctos Christi loco adorant, sed etiam eorum ossa, vestes, calceos, & simulacra.

At quis vnquam sensit aut dixit Orthodoxus; Sanctæ reliquie, orate pro me? Longe inferiore gradu veneramur eas, quam Sanctorum Animas? Sat se ipsos refutant Magdeburgenses ipsi sibi contrarij; vt liquet ex allegatis. Cætera ex Antichristo p. 1. q. 23. ex Lutero-cal. p. 1. q. 78. ex Mendace Anipap. p. 1. q. 7. repetere licet.

QVÆSTIO VIII.

An Sacrarum Imaginum Cultus omnis fuerit semper illicitus?

LVTHERANI & maxime CALVINIANI illicitissimum atrociter contendunt: sed & quidè mendaciter propugnant. Quia vero nos respondemus ijs; simulacrorum cultū ceu Diis præstitum, solum in hiberi: idcirco Calvinus Inst. 1. c. 11. §. 9. 10. docere laborat, Iudæos ac Gentes in idolis suis Deum verum coluisse; & tamen reprehendi: quanto magis Sanctorū cultores coarguendi? De Iudæis probat, Exod. 32. Isti sunt Dytui Israel, qui te duxerunt de Aegypto. Iud. 17. Voui Domino 1100. argenteos, vt faciam sculptile. De Ethnicis probat. 1. Quia hi respondēt apud Aug. in Pl. 113. se non idola, sed Numen colere in idolo: Ideo simulacra mutabant, non Deos. 2. Quia duo Constant. Concilia, & Francofurdianum statuerunt abolendas imagines esse. 3. Quia Conc. Nicænum refutatum est à Principe, decernens iconibus eum cultum, qui Trinitati defertur. 4. Quia Patres arguunt hærēsiōs eos, qui Christi & B. Virg. nis. &c. colebant imagines. 5. Quia Ezechiel, 1. Reg. 18. se pentemæneum confregit ob cultum eius idololatriæ. 6. Quia errori sit occasio, vt inesse diuinitas imaginibus putetur. 7. Quia imago incapax honoris est. Hi arietes eorum.

AUTOR. At omnino ficulnei.

Kk

Ad

AD I. Tantum quinquies mentiuntur in vno. 1. Quia ipsamet idola vocarunt Deos & coluerunt: sic ipse Calvinus *Inst.* 1. c. 11. §. 10. sibi contrarius, ex *Exod.* 32. *Fac nobis Deos.* &c. *Dan.* 5. *Ethnici bibebant vinum & laudabant Deos suos aur. arg. areos.* &c.

2. Iudæi in Vitulo Deum verum coluerunt: At contrarius Calvinus est *Scripturæ.* *Deut.* 32. *Deum, qui te genuit, dereliquisti.* *Iere.* 2. *Ambulauerunt post vanitatem, & non dixerunt, ubi est Dominus.*

3. In quocunque idolo Iudæi venerabantur Deum Verum.

At falsum. Quia in Vitulo solo, non in oue. &c.

Et *Ios. vii.* Optio fit eis idolorum. Et *3. Reg.* 18. *Vsquequo claudicatis? Si Dominus est Deus, sequimini eum: Si Baal est Deus, sequimini illum.*

4. Calvinus §. 9. *Nec ita stupidi credendi ethnici, ut non intelligerent Deum alium esse, quam ligna.* &c.

At falsum hoc. Quia verè credebant lignea idola esse ipsa Deos, quod loquerentur. Vnde labor prophetarum erat docere non ipsa Deos esse. *Baruc.* 6. *Aff. 9.*

5. *Calu.* §. 10. *Propheta Iudæis & Gentilibus fornicationes cum hano. &c. exprobrabant, tantum ob ea, quæ quotidie ab his sunt, qui Christiani haberi volunt: Nempe quod Deum in lapide &c. carnaliter venerarentur.*

At falsum hoc. Nam Iudæi, *Exo.* 32. & *Gentes,* 1. *Cor.* 10. immolabāt idolis: Christiani vero nequaquam statuis immolant; Nec in ijs diuinum quid inesse putant. &c.

AD II. Duo ea Conc. fuerunt illegitima; quia contra ea est Nicænum Conc. I. Et reijciuntur ab omnibus. Id-

eo per Conc. Nicænum II. eis derogatum est. Et eadē sancunt quædam, quæ Luthero caluinistæ damnāt: ut cultum Sanctorum & Inuocationem; meritiorum operum. &c. Cōc. Frankofurdianum vero non est vnquam approbatum: Id tamen reprobauit Synodus VII. falsam quæ decreuerat imaginum adorandas esse.

AD III. Id producant ex libris Carolinis, qui sunt Carolo afficti. Nam vnus Carolo Imp. iconomachi nec mutius ausi fuerunt. Et Carolus cum Adriano Papa fuit coniunctissimus.

AD IV. Et recte arguunt:

AD V. Sanctè zelauit contra veram idololatriam.

AD VI. Ideo quædā imagines honorantur præ alijs qui Deus plura per illas miracula facere dignatur: Aut quia ab Sanctiore factæ, ut à S. Luca, Nicodem. &c.

AD VII. Imagines non sunt honorificæ per se, sed relative honorantur atque ita etiam sanctæ dicuntur. Causa nostræ confirmationem Vide in meo *Luthero-cal.* p. 1. q. 80. In *Antichristo* q. 24. In *Genealog.* p. 1. q. 24.

QVÆSTIO VIII.

Quæ de *TEMPLIS FESTIS QVÆ volunt mendacia?*

I. *VITERRANI* Magdeburgenses *Cent.* 4. c. 4. Et *Et CALVINUS* *Inst.* l. 1. c. 11. §. 7. *Confligunt vltim Signi CRVCIS* sæculo IV. nouum fuisse.

At illius meminit sæculo altero *Tet. l. de coronis militis.*

2. *Cent.* 7. c. 6. *Mentiuntur Sergium Papam fuisse primum autorem, ut Crux adoraretur. & excoleretur.*

At *Sergius* sedit anno 688. Et *Euangrius* l. 4. c. 26. istius meminit, plus centum annis antiquior *Sergio*: item quæ

Hic.

Hieronymus *Epist. ad Marcellam.*

3. *LUTHERO CALVINISTAE* certe sibi nos accusant idololatria in templorum facta Sanctis & aedificatio ne, & Dedicatio: Ceremoniasque consecrationis non posse ab superstitione excusari.

AT responsum ferunt per breue in meo *Luthero cal. p. 1. q. 83, 84, Inq; Genea. p. 1. q. 25, 26.*

4. *Iidem* Ornatum templorum à S. Patribus culpari damnatiq; pertendunt; Cū de solo vano luxu illi conuerantur Vide *Genea. q. 27.*

5. *BENEDICTARVM* vsum rerum vt ethnicū, magicūque diffamant; *ibid. q. 28.*

AT Solenne iuum obtinent; non tamen obtinent, quæ mentiuntur.

6. Similiter *PERGRINATIONES* Votiuas derident, quin & execrantur.

AT amuletum ecce in *Genealog. q. 29. & Luthero cal. q. 87.*

7. De *FESTIS* Christi ac Sanctorum quam infanda isti Magdeburg. Cent. 1. l. 2. c. 6. mentiuntur sub Aniceto Papa coepisse in Rom: Ecclesia laborare mysterium iniquitatis, seque prodere semina Antichristi: Nimirum, quia Anicetus noluit Pascha alio celebrari die, nisi Dominico.

AT hoc ipsum eo tempore statuerūt omnium fere Ecclesiarum Concilia: obseruantque hodie Lutherani.

8. Cumulat mendacia Heshufus dicens, Pontificios pari honore cum celeberrimis festis coli dies Innocentium Gregorii, Anna, Catharina. &c.

AT hæc multis in locis nec obseruatur quidem in foro, vt aiunt.

9. *Idem* ait, Festum Corporis esse reiciendum. Cur? Quia, Non adorabis Deos alienos.

Ergo ipsi Christus est Deus alienus. 10. *Calvinus* ait Cultum Sabbati apud Christianos in eo consistere, vt ociemur ab operibus nostris; & Deum in nobis operari sinamus; id est, intelligamus nos carere libero arbitrio ad bonum, & quicquid agimus, peccatum esse.

AT qui ita Sabbatizant, ibunt in ignem æternum.

Expurgantes Anima Cælitium debentur beatitati; pertinentque ad Corpus Ecclesie Triumphantis.

11. *Quare & hic nequaquam ab illo sunt diuellendi. Porro igitur de iisdem.*

QVÆSTIO IX.

Quæ de Purgatorio vane iactentur?

OMITTO vetera Hæresiarcharum: Noua Nouatorum tot sunt, vt è plurimis vix pauca libeat attingere dum taxat in exemplum.

1. Ad locum ex 2. *Math. 12.* negant librum esse Canonicum.

AT contra omnem retro Antiquitatis consensum, & S. Aug.

2. Esse intrusum illud: *Sancta ergo & salubris est cogit. orare pro mortuis. &c.*

3. Oratum pro mortuis, vt pius affectus seruetur; non vt ij liberentur.

AT Vtrumque dicitur; non docetur.

4. Exemplum id non facit legem.

AT illud est ex *Vt certo*, sensuque omnium communi; qui vim legis habet.

Omnia fere sic complectitur *Petrus Martyr. Solet nobis obijci, Ecclesiam semper pro mortuis orasse.*

Quod quidem non inficior: Sed assero istius facti deique Verbi Dei, neque Exempli, in S. Literis, auctoritatem habere.

Facile mouentur homines naturali quadam charitate in defunctos, vt illis bene cupiant, & in preces pro eis erumpant: Sed affectio hæc vehementior videndum est, ne Fidei & iusta pietati aduersetur.

Logi impudentissime cenforij totius Ecclesie.

II. Et Calvinus Inst. l. 3. c. 5. §. 10. Ante M. CCC. an. vsu receptum fuit, vt preces fierent pro defunctis. &c. Sed omnes, fateor, in errorem abrepti fuerunt.

Mendax, impudens, & quid non tale est Calvinus?

2. Ait, Orarunt, non vt mortuis opitularentur, sed seipfos consolarentur.

At contra S. Patres.

3. Cœpit sic orare vulgus ex imitatione Gētilium; Et Patres se accommodasse opinioni vulgari.

At S. Patres eò diligentius prohibuerunt ritus Ethnicorum, quo plures ethnici conuertebantur.

4. Aug. ait Calvinus, ita dubie, hesitante, & fri-

gide disputat, in libro de cura pro mortuis; in frigore zelum extinguere possit pugnantium pro purgatorio. Quod autem orauit pro matre; id fecit quia nile votum non examinavit ad Scripturas, & primo quodam affectu omnibus probari voluit.

At S. Augustinus id diserte dicitur docet; Non dubium esse, quin animi iuuentur: Nec syllabam habet toto libro, quod non iuuentur. Quam igitur mendax, tam & iniquus Cenfor est Augustini Calvinus.

4. De Purgatorio adeo nil asseruisse Patres fingit, vt illud pro re incerta habuerint.

At iam effrons prorsus deputat mentiri.

Mentiendi sine fine

F I N I S

Antipapista Mendacis Theomachi.

ANTI-

ANTIPAPISTA MENDAX ECCLESIO- MACHIÆ LVTHERO-CALVI- NISTICÆ

PARS II.

De Ecclesia Militante.

QVÆSTIO I.

*Qualia in Papas con fingant Luthero-cal-
uinista Errata?*

CEN. 15. *Suspice cælum, & nume-
ra stellas, si potes:* Dispice per
Luthero-caluinismum, &
numeres mendacia si potes.

Homini vtrumque reor perinde diffi-
le sic, vt *ad vtrūq;* videatur.

Ergo quid instituo? Mendacem An-
tipapistam demonstrare, inquam, ex-
emplis pauculis; non omnia illius adnu-

merare mendacia; quibus cælum hoc
terramque incestare nihil dum adhuc
erubescunt meretricij frontones. Men-
dacia verò ea, quibus aut hæreses pro-
flant nouas, aut olim bis, ter, & amplius
mortuas resuscitant; non attingam. Sed
illorum duntaxat pauca, in quibus or-
thodoxæ Romano-catholicæ Religio-
ni affingunt seu dogmata, seu Facta im-
pingunt conficta.

I. Quale, quod LVTHERANI cum-
plures pernegent, S. Petrum vnquam
vixisse Romæ? Et horum quidam cum
CALVINO, testium densitate obruti, vt
dent ibidem obiisse diem quidem S. Pe-
trum;

Kk 3

trum; at sedisse vt Episcopum infician-
tur. Vide in *Luthero cal. p. 2. q. 8.* Sui igi-
tur mendacio mendacii redarguere
audent Scriptorum nubem grauissimo-
rum, omnemque retro Antiquitatem
historiæ; In quam imprimis Magdebur-
gentes Centuriatores, duce Flacco Illy-
rico, ceu Locustæ ægyptiæ, insiliunt;
rodunt, taminant.

II. Atque vt Romano Pontifici ceu
Petri Successori, infandiolem scditate
inferant; in S. Petrum aggerunt Lapsus
quindenos; si in hominem, calumniosè;
si in Sanctum, blasphemè: de quibus
Bell. l. 1. de Pont. c. 28. & lib. 4. c. 8. Quid
quod aperte adstruant; idque ex Euan-
gelistis sic fieri oportuisse percendant;
Petrum ac Paulum Ierofolymis, non
Romæ; ab Scribis & Phariseis, non ab
Imperatore occisos. Vide *Bellar. lib. 2. de
Pont. c. 10. Ibidem c. 25.* Similia Illyrici hi-
storica vide mēdacia circa ius Papparum
post Petrum successionis.

III. Iam quales comminiscantur er-
rores in Papas singulos cum plures, vt
eos in fide errasse persuadeant? *Petrus*, a-
iunt, Dominum ter negauit: Gentiles,
Gal. 2. iudaizare coegit. &c. *Linus* insti-
tuit, ne qua mulier ingrederetur tem-
plum, nisi capite lineis operto. *Anacletus*
Memoriam S. Petri construxit. *Talespho-
rus* quadragesimæ ieiunium instituit:
Clericorum dignitatem nimum effert
supra plebeiam. *Victorem* olim hæretici
dixerunt docuisse, Christum esse purū
hominem. *Zephyrinus* videtur Montani
hæresin adprobasse. *Vrbani* instituit
Confirmationem post Baptismum, vt
plenè Christianos faceret. *Pontianus* do-
cuit Sacerdotes ore proprio Corpus Do-

mini conficere. *Cornelius* docuit, in Ca-
lice Domini solam aquam esse offeren-
dam. *Marcellinus* idolis sacrificauit.

Ad quæ singula respondet *Bell. l. 4. c. 8. de Pont.* Sicut & c. 9. & 10. ad ista: *Liber-
rius* Papa ariana infectus fuit hæresis.
Itemque successor eius Felix II. *Siricius*
ait *Caluinus*, 4. *Inst. c. 12. §. 24.* coniug-
um vocauit pollutionem. *Innocentius*
Velata, si enupserit, aut lapsa sit, non re-
cipiatur ad penitentiam, viuo compli-
ce. *Celestinus* fuit Nestorianus. *Leo*
Mulier putans maritum mortuum, non
non rediturum, potest alteri nubere:
reuerfus primus eam nolit, potest
manere cum altero. *Genasius* docuit, cum
Carne Christi manere panem in Sa-
cramento: Et alteram speciem sine
tera non sumi nisi sacrilege. *Vigilius* dam-
navit omnes, qui confitebantur duas in
Christo naturas. *Gregorius I.* permisit
Presbyteris conferre Sacramentū Con-
firmationis; quod solis conuenit Ep-
iscopis. *Bonifacius V.* docuit, Christum
ab solo nos Originali peccato redemisse.
Bell. c. 11. *Honorius I.* fuit Monotheli-
ta. Ca. 12. *Marinus I.* asseruit: Presby-
teris & Diaconis post Ordinationem
peccantibus non dandam esse veniam.
Gregorius III. iussit iterum consecrari
ordinatos ab alijs, quam quos miserat
ipse. Idem permisit viro ducere aliam,
cum propria ob morbum esset ad debi-
tum impotens. *Nicolaus I.* docuit, Bap-
tismum in solo Christi nomine, sine cruce
Personarum expressione ratum esse.
Stephanus VI. irritauit Acta Formosi,
sentiens Sacramenta pendere à dignita-
te Ministri. Itemque *Sergius III.* At Io-
annes IX, medius, Stephani acta reledi-

dit, restituit acta Formosi: quæ contra-
dictio est. *Ioannes XIII.* cœpit baptiza-
re campanas. *Syluester II.* magus fuit,
inque templo S. Crucis Ierofolymæ
dicerptus: at magi adorant dæmonem.
cap. 13. Bellar. *Gregorius VII.* fuit hære-
ticus necromanticus, Simoniacus, adul-
ter. &c. Gog princeps Magog, id est,
Antichristus. Cap. 14. Bell. *Alexander*
III. docuit, esse contra diuinam Legem,
& Ecclesiæ consuetudinem, vt in testa-
menti requirantur testes plures tribus.
Celestinus III. docuit, per hæresim solui
Matrimonium, facto hæretico coniu-
gum altero.

Innocentius III. docuit, Legem Vete-
rem nondum esse prorsus abrogatam.
Nicolaus IV. docuit Christum verbo fa-
ctoque docuisse paupertatem perfectã
eam, qua nullum sibi dominium refer-
uauit, nec in particulari, nec in commu-
ni. *Ioannes XXII.* docuit Animas ante
resurrectionem non visuras Deum. I-
tem Esse mortales, ait *Calvinus.* *Ioannes*
XXIII. dicitur negasse Vitam ventu-
ram, & resurrectionem.

Benedictus XIII. rectè docuit, Conci-
lium esse supra Papam. *Innocentius VIII.*
Noruegis permisit, vt sine vino sacri-
ficent. Hæc vt vanissima ostendit *Bellar-*
minus vbi supra. His adde ex eiusdem *L.*
2. c. 31. S. Gregorius recu sauit titulum *V-*
niersalis, summi, Sanctissimi, ait *Lutherus.*
Magdeburgensés aiunt, Papam ab Iu-
dæo Imp. creatum esse Patriarcham
anno 520. *Calvinus* ait, nomen *Vn-*
uersalis Episcopi esse profanum, & Antichri-
sti pænuncium & sacrilegum.

Apud Sectarios isto nil receptius:
Papa est Antichristus; Roma Sedes

eius; Regnum Papatus: cœpit cum gla-
dio spirituali post annũ 600. cum Tem-
porali, post annum 1000. Vide in *Luthe-*
ro-cal. meo. p. 2. q. 24.

QVÆSTIO II.

Qualia fingantur Antichristiana Pa- pistica?

LIBELLVS Synodi Sinalchaldica de regno Antichri-
sti. autore, reor, Melanchthone. Nota Antichristi
competunt in regnum Papa.

1. Quia *Paulus ad Thess.* loquitur de aliquo regnante in
Ecclesia, qui doctrinam pugnantem cum Euangelio exco-
gnaturus sit; Et arrogabit sibi Auctoritatem diuinam.
Etc. prætextu auctoritatu Ecclesiastica.

AT Qui regnat, in regno suo supe-
riorem non agnoscit: Papa vero agno-
scit Christum Dominum, se seruum.

II. Sumit sibi Papa ius mutandi Doctrinam Christi,
cultus Dei, & suos statuit.

2. Aus de uisibus etiam post hanc vitam soluendũ &
ligandu.

AT solum per modum Suffragij, non
Iurisdictionis.

3. Nolle ab Ecclesia aut ullo iudicari, est se Deum face-
re.

AT Pastor oues pascere iussus est;
non contra. Et Papa se credit à Deo fo-
re iudicandum; non ergo Deum se fa-
cit.

III. Hostiam horribiles errores defendit eum summa
sastra, & interficit dissentientes. Docet remitti peccata
propter dignitatem n. strorum operum, & nusquam do-
cent, quod gratis propter Christum remittantur peccata.

AT mentitur iniquitas sibi.

CALVINUS in 2. Thess. 2. similes proflat fū-
mos, venditque ventos, apud *Bell. l. 3. c. 20.*

ILLYRICVS l. contra Primatum Papæ. Antichristus
est Papa qui negat Christum. Quia adimit Christo sacer-
dotium: nam non vult Christum audiri, sed magis se, suos-
que pseudoapostolo aliud Euangelium afferentes. Item
quia multos alios Mediatore in celo nobis pro Christo
substituit, neglecto Christo: Item infinitos Sacrificulos pro
Christo substituit.

Deni.

Denique quia per merita suorum spiritualium, Sanctorumque nos saluari vult.

At Logi. Piget plura.

QVÆSTIO III.

Æqualibus CONCILIA onerantur mendacijs?

LIBER dictus Protestatio aduersus Conc. Trid. sic ait: Proferimus ac protestamur nos adhaerere ac semper adhaerisse Protestationi & Appellationi R. P. D. Lutheri, ab iniustissimo & violentissimo iudicio Pontificis, ac omnium eius factionis iudicum, ad liberum, Christianum, legitimum, ac in Sp. Sancto congregatum Concilium. Qui processus, protestatio, & appellatio fuit postea unanimiter, & multis a nostris Ecclesijs renouatus; & in aliquot etiam Imperialibus conuentibus, ab omnibus Statibus comprobatus.

Hinc Protestantes dicti: Sed inconstantes.

Nam simul ac Paulus III. Concil. Trident. indixit, hoc illi, cum priscis sic habitis, lacerare calumnijs & mendacijs, editisque libris; Lutherus lib. de Concilijs, Melanchthon lib. cur Lutherani ad Conc. non accesserint, Libro protestationis 34. Ministrorum: Illyricus lib. de praxi Concilij.

Kemnitii examen, Molinæi Consilium, Caluini Antidotum. &c.

LIVTHERVS l. d. Conc. ait, Nil opus Concilijs, cum tiam ista olim sanctissima errarint. Quoslibet parochos & Ludimagistros non minus in Ecclesia posse, quam maxima Concilia, Apostolos in Conc. Hierosolymitano ad angustia: nos redegisse, quod sit abstinendum sanguine, & suffocato. Quibus cum non abstineamus, liquere liberum esse, obedire Concilijs. Conc. Nicani articuli sunt fœnum, stramen, ligna: De ijs lignis articulis quasi reliquia remanserunt & citationes, ut articulus de festo Paschati. &c.

An vero nil aliud est negotij Spiritui Sancto in Concilijs, quam ut impossibilibus (de cœlibatu) periculosis, non necessarijs legibus suos ministros obstringat & oneret. &c.

Maius accedit lumen doctrinae Christiana ex Catechismo puerili, quam ex omnibus Concilijs.

Ibid. Illi Sycophanta, qui parasitantur Papa, ad sunt dementati, ut hoc paradoxon audacissime defendunt Concilia potestatem habere novos articulos fidei conciliandi, & mutandi veteres.

2. ILLYRICVS lib. de norma & praxi Conc. Trid. Clamant illi Ecclesiam se Pontificem eum suis esse supra Scripturam, posse contra Apostolum, & totum Vetus Testamentum dispensare. &c. Dominus Iesus obstruat igne infernali ista blasphemia ora Antichristi.

3. KEMNITIVS in Exam. Dicunt,

1. Papa habet voluntatem pro ratione his qua vult:

2. Potest formam Sacramentorum, ad Apostolis traditam, immutare:

3. Contra epistolas Pauli potest statuere:

4. Potest dispensare contra quatuor prima Conc.

5. Et contra verba Euangelij.

Cardinali Hosio: qui præfedit Concil. Trident. affingunt illa verba 34. Ministri Protestationis.

Non pro Scripturarum sententia dimicantes, ipsa Scripturas facessere inebimus. Non oportet legis, aut Scripturæ esse peritum, sed Deo doctum. Vanus est labor, qui Scripturam impenditur.

Hæc enim creatura est, & egenum elementum; non conuenit Christianum creaturæ nimium additum esse.

Hæc ille nefarius Antichristi Cardinalis, & impij Concilij Gubernator.

Contra quæ ille: Si mea illa verba essent, vere dignus essem, qui in medio foro cremarer.

4. Iam qualia hæc mendacia: 1. Imperatores semper indixisse Concilia, iisdemque præfuisse,

2. Magdeburg. Cent. 1. lib. 2. c. 9. fingunt in Concil. Ierosolymitano, Act. 15. à tota Ecclesia fuisse collecta iusfragia, & omnium iudicio definitum: tota fide, sine operibus hominem iustificari.

At de hoc nec gry. diciturque; *Conuenerunt Apostoli & Seniores videre.* &c. non plebs, nisi audire.

Nam post Petri sententiam dicitur: *Tacuit autem omnis multitudo, & audiebat Paulum, & Barnabam.* &c.

Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus. &c.

Tunc placuit Apostolis, & Senioribus. Itaque plebs non iudicauit; Sed adfuit, & tacito consensu placuit omni Ecclesie.

Mentiuntur apud Bellarminum lib. 1. capite 16. de Concil. Sæpe vnus viri Scripturâ muniti sententiam præualluisse toti Concilio: vt Hieronymi, Raptam licitè duci in vxorem, si pater eius consentiat: quod Concil. generæ inhiibuerat.

Item apud Bellarminum capite 19. Molinaus: Legatos Papæ post Episcopos in Concilij sedisse. &c.

LVTHERVVS art. 115. ex quingentis: *Capite hoc Euangelium; quia nec Papæ, nec Concilij, nec ulli commissum est, ut concludat, Quid sit Fides.*

Ideo debeo dicere: Papa, tu conclusisti cum Concilij; nunc ego habeo iudicium, an acceptare queam, nec ne.

Sic & Calvinus Institut. 4. capite 9. §. 8. vbi sententiam Concilij vult esse Præiudicium, non Iudicium, & cuique examinandum.

QVÆSTIO IV.

Qualia Absurda Luthero-caluinistica de MONACHIS pronunciantur?

LVTHERVVS in Epithalamio pertendit, mulieres non nisi ad matrimonium esse creatas.

1. Idem est consultare; sitne ducenda vxor; & an sit edendum ac bibendum.

3. Moysen præcepisse matrimonium omnibus sic, vt nulli continere licuerit in Vet. Testamento.

4. Πειράζειν, & γαμίζειν, id est, circumducere mulierem, & ducere vxorem, esse idem.

5. Etsi Virginitas præstet Coniugio; coniux tamen coram Deo digniore est Virgine.

6. Idem libr. de *Votis monasticis*: Nouum Test. & primitiua Ecclesia prorsus nihil nouit de vllius rei voto.

7. Forma vouendi ista sit: *Voueo castitatem.* &c. liberè vsque ad mortem.

8. Christum nusquam consuluisse castitatem; quin deterruisse.

9. Vita vna nihilo melior est alia; sed paria omnia:

Ideo Iouinianum non solidè ab Hieronymo refutatam.

10. Optimam religionem fore, si nemo ad vota admittetur ante ætatis annum 70. aut 80.

AUTOR. AD I. Nullæ igitur mulieres erunt in cælo, vbi non nubent, neque nubentur.

Aut non erit distinctio sexuum: Quam hæresin Ioannis Hierosolymitani refutauit S. Hieronymus.

AD II. Etiam Ethnici consularunt istud; hoc nec stultus vnquam.

AD III. Quomodo igitur vxoribus carue-

caruerunt Helias, Helisæus, Jeremias, Baptista?

AD IV. Ea aut imperitia est, aut malitia.

AD V. Dicit pugnancia, non doctet.

AD VI. At B. V. Maria vouit: ait Sanctus Augustinus libr. de Virginit. c. 4. *Quomodo fiet istud. &c. quod profecto non dixisset, nisi Deo virginem se ante vouisset.*

AD VII. *Si libere*, quomodo usque ad mortem?

AD VIII. At Lutherus assert. art. 30. ait, Nullum esse Consilium Evangelicum; nisi vnum Virginitatis.

AD IX. At Augustinus libros S. Hieronymi contra Iouinianum vocat *Suauissimam disputationem.*

Et epist. 28. Iouiniani libros *vaniloquia.*

AD X. Indignum refutatione est: vt pleraque.

II. MELANCHTHON in *Confess. Aug. art. 27.* Augustini tempore Monasteria fuisse libera Collegia.

2. Olim ea fuisse scholas artium.

3. Bernardum & Franciscum sola corporis utilitate ductos ad monasticen, vt domesticis carerent molestiis & curis.

4. Monachatum, nuperum esse inuentum.

5. Nos asserere: Monasticen mereri iustificationem: & saluare alios ijs applicatam; melioremque baptismo esse.

6. Mendicitatem nos maioribus ornare titulis, quam Legem diuinam: ita in *Locis ca. de Concilijs.*

7. Nos putare Legem Deitantum de externa disciplina concionari; quod primos motus concupiscentiæ non esse peccata putamus.

AVTOR. AD I. Aug. in Psal. 99. *Dum non perseverarit implere quod vouit; sic defector tam S. propositi, & reus voti non reddat.*

AD II. Monastices Magistri Basilii, Augustinus, Cassianus, Hieron de conil in monasticis suis Institutionibus.

AD III. Ieiunare, castigare corporis cilicij indui, nudipedem incedere. &c. miræ scilicet corporum utilitates sunt.

AD IV. At S. Benedictus floruit ante mille annos, Augustinus, Basilii, Antonii multo sunt antiquiores.

AD V. Fingit ille: Opera pia sunt meritoria vitæ æternæ; at non Iustificationis.

2. Nulli quisquam mereri gratiam potest; potest tamē comunicare meritum.

3. Similitudo est baptismum inter Professionem. Vide *Bell. l. 2. de Mon. c. 1.*

AD VI. Christiana perfectio essentialiter consistit in obseruatione præceptorum: in Consiliorum instrumentaliter: *D. Tho. 2. 2. q. 184. a. 3.* Consilia tamē aliquatenus possunt præceptis anteponi. Vide *Beil.*

AD VII. Mentitur, Motus tamen primò primi, quia sunt inuoluntarij non sunt in peccato.

III. CALVINVS *Inst. 4. c. 13. §. 3.* Nos coniugum vocare pollutionem.

2. *Ibid. §. 8.* Olim pios in monasterijs seæ Ecclesiæ gubernationem præparasse.

3. *Ibid. §. 10.* Aug. veri monachatus Magister non vult rigidè exigi quæ libera Christus reliquit.

4. Idem requirit, Monachum omnia referre debere ad charitatem Dei & proximi: iam autem noua fingi alia.

5. Monasticen à Christo nusquam vllâ syllaba approbatam esse *Ibid. §. 11.*

6. *Ibid.*

6. *Ibid.* §. 12. Nulli veterum in mentem venisse dicerent, Christum quicquam Consuluisse; sed omnia præcepisse.

7. *Ibid.* §. 14. Patres abhorruisse ab hoc, Monasticum esse baptismum secundum.

8. *Ibid.* Hodie monachos ab Ecclesia discessionem facere.

AUTOR. AD I. Mentitur. Imo Sacramentum esse docemus; quod negat ipse.

AD II. Falsum: Sed inuiti inde extrahantur ad honores virtutis sanctissimi quique.

AD III. Mentitur sciens.

AD IV. Noua fingit ipse mendax.

AD V. Contra *Aug. epist.* 94. q. 4. *Magister mandata Legis ab ista excellentiore perfectione distinxit. Ibi enim dixit: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata: hic autem: Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia. &c.*

AD VI. Mentitur.

AD VII. patet supra.

AD VIII. Calumnia est: Quia eundem Papam habent cum Ecclesia, eandem Fidem, eosdem Ordines ab Episcopis. &c. per Vnum cum Patre IESVM CHRISTVM, benedictum in sæcula. Amen.

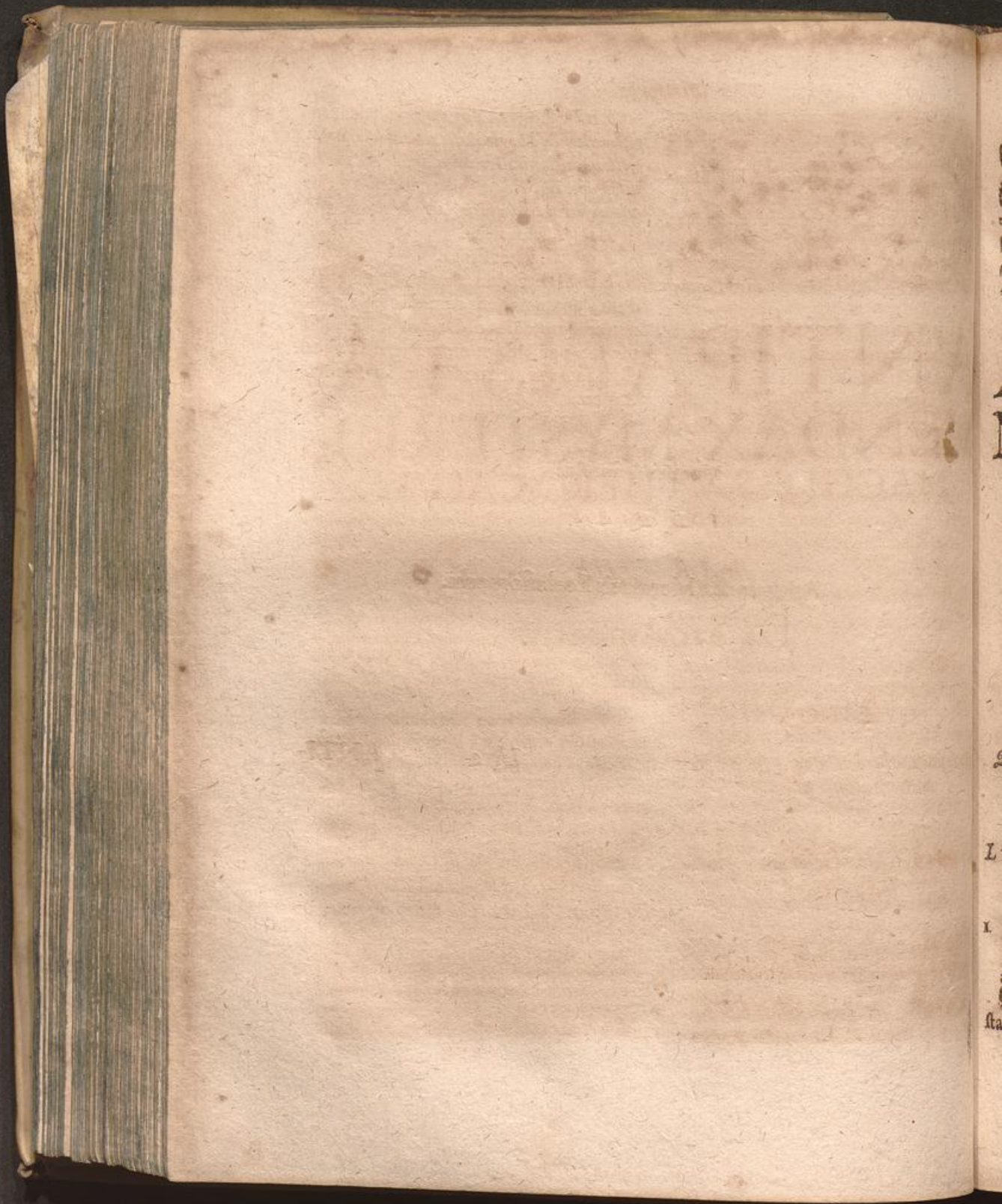
Mentiendi sine fine

F I N I S

Antipapista Mendacis Ecclesiomachi.

LI

ANTI-

ANTIPAPISTA MENDAX MYSTERIO- MACHIÆ LVTHERO-CALVI- NISTICÆ

PARS III.

De Sacramentis.

QVÆSTIO I.

*Qualia sint Luthero-caluinistica mendacia
de Sacramentis in ge-
nere?*

*LVTHERI Mendaciorum è pluri-
mis pauca.*

MEND. I. de Capt. Bab. c. 1. Conc.
Basileense statuit, Licere Bocnis
vtramque speciem: Constantiense
vetuisse.
At Basil. sess. 30. & Con-
stant. sess. 13. statuunt, Laicos non tene-

ri diuino iure ad vtramque; sed standum
consuetudine & lege Ecclesiæ. Basileense tamen concessit. Vtramque Boe-
mis: modo credant non teneri ad eam
iure diuino, sed Ecclesiæ lege.

II. MEND. *ibidem*. S. Thomam illius autorem esse,
quod in Eucharistia non sit substantia panis, sed
accidentia sola.

AT Innocentius III. in Conc. Late-
ran. anno 1215. id definiuit, alijque diu-
ante ipsum, Sancto Thoma necdum
natô.

III. MEND. *Ibid.* c. 2. *Afferunt impij homines*. scil. de
baptismo, non debere hominem certum esse de remissione
peccatorum, seu gratia Sacramentorum. Quia impietate
orbem totum demerant.

AT contrarium *ibidem* paulo in-
tra

fra ait: *Omnes tamen admittunt, Sacramenta esse signa efficacia gratiae.*

Quare hanc inefficaciam Sacramentis dubitamus nihil; at de cuiusque dispositione debita certi esse nequimus. Quia illa pendet ex diuina Institutione; hæc è nobis.

Sic ipse Lutherus *serm. de bapt.*

IV. MEND. *ibid.* Scholastici tanquam de materia & forma Sacramentorum scribunt, id est, litera occidente: Caterum promissionis diuinæ veritatem, & fidem nostram intacta relinquunt.

At tractant de hac ex professo in 4. *Sent. dist. 4. & 9.*

Stancarus l. de Trin. *unum* ait Mag. *sententiarum pluris esse, quam 100. Lutheri, 200. Melanct. 300. Bullingeri, 400. Martyres, & 500. Caluini: in quibus nec vnicia vera Theologia. &c.*

V. MEND. *ibid.* tripartitum: 1. Statuunt, Sacramenta prodesse, qui sunt in peccato mortalibus.

2. Nec requiri gratiam ad hoc, ut profint.

3. Nec fidem, modo non ponant obicem. Quasi ipsa incredulitas non sit obex gratiæ.

AT I. Quædam Sacramenta, ut bapt. pœnit. &c. sunt ad peccata abolenda instituta: Lutherani volunt omnia habere promissionem reconciliationis.

2. Ipsa ut vasa continent, conferuntque gratiam digne in gratia recipientibus ea.

3. Etiam hæretici in falsa fide verum recipiunt baptismum, sed in substantia; non in fructu: sic & Matrimonium verum, at sine fructu Sacramenti.

VI. MEND. *in assert. art. I.* Hanc sententiam: Sacramenta conferunt gratiam non ponenti obicem; esse Scoti hæresim.

AT Ante Scotum docuit eam Innocentius III. *Aug. ep. 23.*

VII. *Ibid.* Scotistas requirere in vsu Sacr. bonum motum cordis, non fidem, non propositum bonum.

AT refellit hoc Roffensis ex Scoto in 4. d. 4. q. 2.

VIII. MEND. *hom. vi. de bapt.* Huc impietas tantum est, ut sal. & aqua, contra Verbum & mandatum fuerata, tantundem virtutis tribuerint, quantum in pristino.

AT l. de Capt. *bab. c. de extr. unct.* fateatur iuxta Apostolum salem & aquam recte benedici. Neque sunt tamen Sacramenta.

2. Denique ipse sibi tulit sententiam Lutherus lib. contra Emserum. *Sifens deprehenderet a mentitus, falsus, & crederet solidus: si tota mea doctrina, & honor, fides & fidelitas si nem penitus haberent: Vnusquisque pro nequam & infami nebulone, si equum est, habiturus esset.*

AT Dietenbergius noster vel è duobus ius libellis solis collegit supra octingenta mendacia. Et prædicta quanta?

Philippi Melanchthonis mendaciarum aliqua.

I. In Confess. art. 13. Scholastici docent (Luther dixit Scotistas solos) quod Sacramenta non ponenti obicem conferunt gratiam ex opere operato, sine bono motu.

Hæc simpliciter Iudaica caremonia est: & tamen dicitur in teo regno pontificio.

AT ipse in Apologia ar. de pœnit. fatetur; nos requirere contritionem, & attritionem: quæ est motus cordis.

II. MEND. Conf. Augustanæ ar. de Missa. Fallaciusantur Ecclesia nostra, quod Missam abolant. Retinetur apud nos, & summa reuerentia celebratur.

AT Articuli Smalcal. autoritate patres Confessioni contra aiunt: *Dracunculæ ista, (Missa) peperit multiplices abominationes & idololatrias, Supra. Abrogatio meriti è missa est.*

III. MEND. *ibid.* Ante Gregorium non facimus meritum priuata Missa.

AT *S. Aug. 22. Civ. c. 8.* prodit in domo rustica nobilis à spiritibus infesta, Misfam patram fuisse remedio: idque 200. annis ante Gregorium.

IV. MEND. *ibid. ar. de Confel. Antea immodice extollebantur satisfactiones: Eidei vero, meriti Christi, ac iustitia fidei nulla subat mentis, nec una syllaba.*

AT pleni de his sunt libri orthodoxorum.

CALVINI Mendaciorum nonnulla de multis.

I. *Inst. 4. c. 14. §. 14.* Magno consensu Sophistica schola tradiderunt, Sacramenta noua legis Iustificare, & conferre gratiam, modo non ponamus obicem peccati mortalis.

Qua sententia dici non potest, quam sit exitialis & pestilens.

Eoque magis, quod multis ante saeculis, magnà Ecclesia iacturâ, in bona orbis parte obtinuit. Planè certe diabolica est, dum iustitiam citra fidem pollicetur.

Grata confessio Consensus, Antiquitatis & Vniuersalitatis.

Sed quod de iustitia citra fidem, id nobis affingit citra fidem.

II. MEND. *ibid. §. 17.* Interim illud tollitur figmentum, quo Iustificationis causa, virtusque Spiritus S. elementis, seu vasculis, ac plaustris includitur.

AT cum vnum esse Sacramentum permanens: in Eucharistiam; cætera in Vsu transeuntia: illud, ceu vas, continere gratiam, & conferre; cætera solum conferre dicimus velut instrumenta effectiua.

Sic etiam *Aggitta, Ps. 7.* dicuntur *vasa mortis*: arma *Ezech. 9.* *vasa interitus.*

III. MEND. *ibid. c. 17. §. 43.* Alexander Papa primus azymo pane delectatus est; ut plebis oculos nouo spectaculo in admirationem traheret magis, quam ut animos proba religione instrueret.

AT *Mat. 26. Mar. 14. Luc. 22. Do-*

minus primo die azymorum sic instituit.

IV. MEND. *ibid. c. 19. §. 12.* *Veteres, dum proprie loquuntur, nusquam plura duobus Sacramentis recensent.*

AT *Aug. 1. 2. contra Petil. c. 104.* *Sacramentum Chrismatis, in genere visibilibus signorum, sacrosanctum est, sicut ipse Baptismus.*

V. MEND. *ibid. De manuum impositione.* Augustinus affirmat, nihil aliud esse, quam orationem.

AT Augustinus id ipse refutat.

VI. MEND. *ibid. §. 34.* Matrimonium pro Sacramento datum, nemo vsque ad Gregorii tempora videtur.

AT *Aug. 1. de bono coniug. c. 18.* vetustior ferè 200. annis, ait: *in nostris nuptijs plus valet Sanctitas Sacramenti, quam fecunditas vieri.*

VII. MEND. *in Antidoto Conc. Trid. sess. 7. can. 13.* *Gemunt omnes p̄j, pluri in baptismo fieri Chrisma, cereum, salis saporem, spiritum denique, quam aqua lauarum: quo tota constat baptismi perfectio.*

AT dicimus ea esse præparationes ad baptismum: qui etiam sine his ceremonijs validus est.

Kemnitiana Mendacia quædam.

I. *In Exam. edito anno 1566.* *Quomodo per Matrimonium Iustitia fidei incipit, vel augetur, quod Syricius Pont. definit esse secundum carnem viuere, quod Deo placere non possit.*

AT Syricius scribit *ep. 1. c. 7.* de coniugio Sacerdotum illegitimo, quod est sacrilega impudicitia.

II. MEND. *ibid.* Scholastici laborant, ut ostendant benedictam aquam, rosam, herbam, &c. non esse Sacramenta: Vnum Gabrielem clarè dicere, deesse eis nihil nisi Institutionem diuinam.

AT nillaborant: & plura eis desunt.

III. MEND. *ibid.* *Quidam, ut Alensis, Thomas, Durandus.*

randus. Et. *senferunt*, ipsi externis Sacramentorum elementis per Verbum conferri quandam virtutem supernam auriorem.

At Durandus in hoc D. Thomam oppugnat 4. d. 1. q. 4.

IV. MEND. ibid. S. Cyprianum existimasse, baptismum esse inuisibilem ab hereticis, malisue ministris collatum.

At solum id de hereticis erroneè affirmabat.

V. MEND. ibid. Illa opinio: quod in ipsis Sacramentorum elementis gratia essentialiter contineatur, sicut medicina in pixide; ita ut Virtus Sacramentorum sit vel essentia, vel qualitas hærens incorporalibus elementis etiam inter Scholasticos non fuit omnibus probata.

At Gratiam, ut effectum Sacramentorum, contineri in eis, affirmamus omnes: essentialiter verò eis inherere gratiam, dixit nemo: sic enim inheret animæ: Contineri tamen illam in Sacramentis dicimus ut in vase metaphoricè, sc. ut effectus in causa, Sic tela sunt vasa mortis.

Virtus autem Sacramentorum non est gratia, sed id per quod Sacramentum operatur.

VI. MEND. Virtutem Sacramentorum in ipso opere, quo celebrantur, vel suscipiuntur, constituuntur; ita ut dicantur conferre gratiam ex merito operis, quod exercet is qui celebrat, aut suscipit.

Idem Caluinus Inst. 4. c. 14. §. 26. Fideles Sacramenta recipiendo nihil agere quo laudem mereantur; sed hanc actionem esse merè passivam, eos asserre nihil præter mendicitatem.

At opus operatum est Sacramenti, non suscipientis, aut celebrantis, qui in gratia positus cooperatur meritorie in fide per Sacramentum.

LUTHERVS *l. de Capt. bab. c. de Matrim.* dicit Vocem, Sacramentum: ubiq; in Scriptura reperitur significare rem Secretam: Papistas verò velle ubique significare Signum.

At Falsum utrumque. Nam, *Dan. 2.* significat signum rei secretæ; *Eph. 5.*

Signum rei secretæ Sacræ: *Tob. 12.* Receptam ipsam secretam.

QVÆSTIO II.

Sacramenta quatenus sint necessaria?

ICALVINVS in *Antid. Conc. sess. 7. can. 4.* & Kemnitius in *Exam. ibid.* mentiuntur dicitur nari Lutheranos, quod Sacramenta excludant à necessitate salutis, cum tamen necessaria dicant.

At Necessitatem solum ad bene esse dicunt; non simpliciter absolutam: hanc soli Fidei attribuunt immediatè saluanti; quod hæreticum est.

2. Kemnitius mentitur, Concilium definire, Confirmationem, Extr. vocationem, Confessionem, & cetera simpliciter ad salutem necessaria.

At Vide meum *Luthero-cal. part. 3. quæst. 6.*

3. Idem mentitur, nos docere; quod fides non sit, sed unâ cum dignitate & merito nostri operis accipit gratiam iustificatiõnis.

At negamus vlla Sacramenta esse operanostra, aut pendere ex nostro merito seu dignitate: alioquin ab impijs collata non forent vtilia.

Luthero-cal. p. 3. q. 12. Bell. l. 2. de Sacram. ca. 1.

Multa ibi quæ affingunt orthodoxis de opere operato.

4. Idem mentitur in *Exam. p. 2.* Lutherum semper improbasse in Sacramentariis illam profanam sententiam: Quod Sacramenta non sint organa, & causa instrumentales gratiæ: Sed solum in *stas pictura commensurati, & excitent fidem.*

At Lutheri hanc esse sententiam. Vide in *Luthero-cal. p. 3. q. 13.*

5. Idem in *exam. p. 2. p. 35.* mentitur, Numerum septenarium Sacramentorum apud Græcos tentatum; Armenis vero obtrusum fuisse à Concil. Florent. sed an. 1000. post Christum, à Papa. Vide *Bell. l. 2. c. 25.*

At

AT Concilium illud habet Confensum Græcorum ac Latinorum Episcoporum ibi congregatorum: qui Armenos à numero Personarum in Diuinitate, & Sacramentorum deflexisse conuicerunt, ex ipsorummet antiquis incorruptisque codicibus: sicque eos conuicerunt.

Quàm falsò idem, ad duo Sacramenta solum docenda, detorqueat Patres, vide *Bell. c. 27.*

QVÆSTIO III.

Quæ de Ceremonijs falsa imponuntur Catholicis?

KEMNITIUS in Exam. p. 2 pag. 157. 1. Conc. Tridentinum adprobasse quoscunque Ritus ab hominibus excogitatos; quamuis absurdissimos.

Idem Caluinus in Antid. Trid.

AT solum ab vniuersali receptos Ecclesias contra quos disputare, ait S. Aug. ep. 118. insolentissima est insania.

2. Afferunt ritus, qui pugnant contra Verbum Dei.

3. Papa, aiunt, potest inmutare instituta Christi.

4. Grande peccatum, quicquam ijs in ceremonijs inmutare.

Idem Caluinus in Antid.

5. Anteponunt humanas ceremon. diuinis præceptis.

Idem Caluinus *Inst. 4. c. 10. Confess. Aug. Apolog. ar. 15.*

6. Putant sine his cerem. Sacramenta vim & efficaciam non habere.

7. Singulis cerem. vim tribuant spiritalem.

8. Aliquibus efficaciam Sacramentalem. Sic & Lutherus *honi. vlt. de bapt.*

Et contrarium habet in *Capt. bab. c. de Ord.*

9. Præferunt ceremonias Christi Sacra-

mentis. Idem Caluinus in *Antidot.*

10. Tertul. & Cyprianus ex errore Montanistarum docuerunt exorcismum & Vnctionem habere effectum spiritalem.

11. Cyprianus & Cornelius tribuerunt Vnctioni, efficaciam baptismi: teste Magistro sententiarum; quæ opinioniones dein sunt correctæ. Falsa omnia & conficta.

12. Caluinus *Inst. 4. c. 10. §. 9. 12.* In ceremonijs præcipuum Dei cultum ponunt.

Sic & Confess. Aug. *ar. 26. §. 15.* Istis homines iustificari.

Vide hæc refutatoria in meo *Luthero-cal. par. 3. q. 19.*

QVÆSTIO IV.

Qualia sunt baptismalia Luthero-caluinistarum mendacia in nos?

1. **D**E baptismo Flaminis mentitur Kemniti-
us in Exam. p. 2. fol. 90. 91. afferere Augustinum, Latronem in cruce sola fide, Christum apprehendentem, iustificatum esse.

Cum dicat, fide & conuersione cordis ad Deum esse iustificatum.

2. *Ibidem* mentitur; Cyprianum ab Augustino refutari; quod credidisset Martyrium, eo modo iustificare, quo baptismus.

Cum Augustinus laudet ab hoc Cyprianum,

3. Idem quoad fidem infantum in baptismo fingit Synodam VVittenb. Lutheranorum consentire cum Luthero; & hunc eum S. Augustino: requiri in eis fidem: Et Conc. Trid. contrarium Concilio Viennensi decernere.

Falsa omnia.

4. Lutherus in *assert. ar. 2.* affingit S. Augustino, docere eum, Peccatum in baptismo remitti, non ut non sit; sed ut non impietur.

AT Ioan. Roffensis cum mendacij conuicit.

Nihilominus postea Melanch. in *Apolog. art. 2. Confess. Augustana*, repetit idem.

AT conuictus ab Eckio fatetur errorem: anno 1580. *tamen in libr. Con-*

Mm cor-

cordia pagin. 59. id ipsum repetunt.

5. Kemnitus in Exam. ad sess. 7. Can. 7. quam infanda affingat Tridentino, vide in *Luthero-cal. par. 3. quast. 27.*

6. Idem in Exam. sess. 7. Can. 10. Nos negare, posse hominem per penitentiam redire ad gratiam baptismi.

At quin sit reditus per penitentiam docemus; per baptismum verò negamus.

Ibid. Nos in peccatis post baptismum nisi propria contritione & satisfactione.

At his nitimur instrumentaliter: Christi & Sacramenti virtute principaliter.

Ibid. Cum Lutherus dicat memoriam baptismi dimittere peccata, post eum facta: Concilium sententiam depravasse, quasi dixisset, *perfundoriam & historiani.*

At ipse Concilium depravat; nam hoc ait *sola memoria & fide baptismi.*

7. Magdeburg. Cent. 1. l. 2. c. 6. Fingunt Baptismum baptizasse in nomine S. Trinitatis.

At nusquam id scriptum est.

QVÆSTIO V.

Qualia iactentur Charismatica Luthero-calvinistarum mendacia?

ALVINUS in Antidoto Conc. Trid. sess. 7. can. 2. Olei qui faciat mentioem nemo est ex veteribus imò nec ex media illa aetate, quæ iam multis vitis abundabat.

At Tertullianus, sub annum Christi 176. lib. 1. contra Marcionem: *Ille neque aquam Creatoris respuit, quæ suos abluit; neque oleum, quo suos ungit.* Aug. l. 5. contra Donat. c. 20. sub annum 380. Cypri. Cyrill.

2. Cal. *ibid.* Can. 3. Patres Tridentinos vocat asinos, porcos, &c.

Instit. 4. ca. 19. §. 8. Verbum Victorum est; nullam promissionem in baptismo percepisse; quæ in agnitionibus instruuntur.

At sui cuique Sacramento proprii sunt effectus, teste Melchiade Pont. in *baptismo regeneramur ad vitam; in Confirmatione armamur ad pugnam.*

3. Cal. *ibid.* §. 10. Nonne se Donatistas producit qui vim Sacramenti à ministris dignitate astimant?

At Donatistæ dignitatem probitatis ministerialis requirebant; nos vero Ordinis Episcopalis, ut qui solus Confirmationem queat conferre.

4. Cal. *ibid.* de Melchiade Papa. *Os sacrum, tunc pinguedinem fetore duntaxat anhelitum inquinatum, & verborum murmure incantatum, ad Christi Sacramento opponere, & conferre summa, verbo Dei sanctificata: at parum hoc ipsum tuæ improbitati, nisi etiam præferre. Hæc sunt Apollonica tripodis oracula:*

At Papa is fuit sanctissimus, de quo in Aug. ep. 162. *Qualis B. Melchiasis ultima est prolata sententia? quam innocens & integra, quam prouida atque pacifico? &c. Optimum optimum! O filium Christi, ac æ pacis! O Patrem Christianæ plebis!*

5. Cal. *ibid.* §. 11. Ecce, præterita aqua, & nuda numero habitâ, vnum Oleum in baptismo magnificunt.

At l. 4. dist. 7. c. 2. dicitur Confirmatio nobilior baptismi ratione ministri Episcopi, & partis recipientis, quæ in fronte datur: non tamen ideo absolute nobilior afferitur.

Kemnitus *par. 2. Exam. pag. 298.* Vnctio Christianis ex schola Montani prodiit.

1. Tertul. & Cypri. hæc in re Montanistæ fuerunt.

3. Hieron. in *dist.* contra Luciferianos hanc tententiam refutat.

At nullus vnquam prodidit eam Montani hæresin fuisse: Esto; fuit Tertul. denique Montanista; non tamen omnia, quæ scripsit, erant Montaniana.

2. Ipse pag. 310. testatur, hunc errorem esse confictum ab antiquissimis Patribus, Tertul. Cornelio, Cypriano: Non ergo

ergo à Montano eum acceperunt.

3. De Hieronymo merum est mendacium.

Idem ibid. Papistæ hodie detrahunt effectus baptismi, & tibiuntque Confirmationi id veteres Patres non fecisse. Catecheses Cyrilli deo falsas esse proclamant.

At utrumque mentitur; nec docet, nec docere potest.

Idem ibid. Abolitam nunc esse impositionem manuum; & subintroductum oleum balsamo mixtum; cum Patres præci de solo loquantur oleo.

At falsum utrumque docet *Bell. li. 2. de Confir. c. 7.* Vide etiam meum *Luthero-cal. p. 3. q. 37. &c.*

QVÆSTIO VI.

An & Eucharistica sint Luthero-caluinistarum mendacia?

1. LUTHERANI IUXTA & CALUINIANI affirmant, Dominum in hoc, *Bibite ex eo omnes*, iussisse, ut Vinum biberent. Sin' istud; certe præstigiis vsum oportuisse mutatoris. Caluina. *Inst. 4. c. 14. §. 13.* & Martyr: *Papistis*, est, significat, *Fit, vel Transubstantiatur*. Quibusdam Calvinistis, apud Ianfenium c. 59. istud, *Hoc est Corpus meum*, significat, *Vos estis Ecclesia mea*.

2. Martyr: *Capharnaïta & Papista putant Carnem Christi corporaliter manducandam*.

At illi modo, quo aliæ comeduntur carnes, putabant. Nos; modo Sacramentali veram carnem manducare credimus.

3. Martyr. *Impie faciunt, qui Christum à gloria Patri ad hoc inferiora deuocant*.

At ipse dixit: *Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem*.

Item: *Ego & Pater meus ad eum venimus, & mansionem faciemus*.

Hoc ut spiritali præsentia; sic in Eucharistia corporali præsentia seu Sacramentali.

Hoc est enim Corpus meum; Eritque dum Fides erit.

4. Caluinus vlt. admonit. ad Westph. *Constat vetustos omnes Scriptores, qui totis quinque sæculis post Apostolos vixerunt, vno ore nobis patrocinari: Sic & Martyr.*

At nullus Thrax tam fuit mendax; Thrafo nullus tam audax.

5. Lutherus *l. de Capt. Bab. c. 1.* Transubstantiatio commentum est Thomæ & Thomistarum; approbatum ab Innoc. III. in Conc. Lateran.

At hoc coactum est anno 1215. S. Thomas vero natus est anno 1224.

6. Caluinus *Institut. lib. 4. cap. 17. §. 13.* Tempore Sancti Bernardi Rem vocemque illam orbi nondum innotuisse ait.

7. Kemnitius *Exam. p. 2.* Tempore Lombardi nil certi de eo per Ecclesiam constitit: Iam primum in Tridentino Concilio definitum esse.

At Res per Ætates singulas docetur in meo *Luthero-cal. p. 3. q. 53.*

Vox usurpari cœpta est sub Ianoc. III. anno 1215. sicut olim vox *S. S. Trinitas, & μυστήριον*, &c.

8. Caluinus ibi. §. 14. *Vetustatis patrocinio, in confirmando isto dogmate, de reali præsentia Eucharistie palam est.*

2. *Nec enim ita pridem excogitatum fuit: Ignoratum quidem non melioribus illis sæculis modo, quibus purior adhuc vigeat Religionis doctrina; sed cum iam admodum inquinata esset illa puritas.*

3. *Nemo est veterum, qui sacre Cœnæ symbole non fateatur disertis verbis PANEM & VINUM esse:*

4. *Esse varijs epithetis illa interdum insigniunt.*

At liquido patet contrarium in *Luthero-cal. p. 3. q. 48. 53.*

Quo impudentius mentiuntur.

9. Martyr *lib. contra Gardin. & Kemnitius*, Græcos semper abhorruisse à voce Transubstantiationis.

Cum inter Græcos & Latinos de ea nunquam mota sit quæstio.

Vide *Bell. l. 3. c. 21.* Quin Orientales mis-
sam ad se Augustanam Confessionem
refutarunt, & cap. 10. illud de negata
Transubstantiatione.

10. Kemnitijs: *Transubstantiatio ab Andradio collo-
catur inter illas res, qua nulli Scriptura testimonijs aper-
ta definita & explicata sunt. Scotus item, Cameracen-
sis, & alij discrete fatentur, nec verbis Scriptura, nec Sym-
boli fidei, nec veterum sententijs cogi nos ad dogma tran-
substantiationis.*

At Andradius hypotheticè ait: *Et
si Transubstantiatio ex manifestis Scriptu-
ris, (ut tu arbitraris) probari non posset; ta-
men furor esset, velle suo iudicio potius, quam
toti Ecclesie credere.*

Scoto & Cameracensi pariter id af-
fingit.

11. Kemnitijs ut Eucharistia: Vsum solam esse
Manducationem doceat, non asseruationem, & adoratio-
nem, &c. ait. 1. Quosdam S. Patres ex simplicitate cas-
stru esse; & his ignoscendum.

2. Quosdam cum iis non consensisse; proinde
Consuetudinem asseruandi non fuisse vniuersalem.

3. Et sicubi fuit, abrogatam fuisse.

4. Asseruatam verò esse ad solam Manducationem;
non ad reliquas superstitiones.

At Falsa omnia. docet fuisse *Bell. l. 4.
de Euch. c. 5.*

12. Calvinus *Inst. 4. c. 17. §. 43.* fingit, Eccle-
siam inde ab Apostolis vsum pane fermentato
in Cœna, vsque ad Alex. I. Papam, qui ann. 121.
federe cepit, & azymum instituit iudaizans.

At autorem nec citat, nec citari po-
tst.

Contrarium testantur Patres. Vide
Luthero cal. p. 3. q. 56.

13. Madeburg. *Cent. 3. c. 6.* fingit errorem miscendi
vinum aqua in Calice à Papis excogitatum esse; & falso
testantur per S. Cyprianum.

14. Kemnitijs affingit nobis, Romanenses
doere, mixturam aquæ cum vino esse de ne-
cessitate Sacramenti.

At pauci id sentiunt: Communis
tenet sententia, sine aqua consistere
posse Sacramentum, Miscendam vino

tamen aquam Traditio docet ex Chri-
sti factò in Cœna.

15. Quoad FORMAM Eucharistia: conficien-
dæ, Calvinus *Inst. 4. c. 17.*

Kemnitijs. &c. aiunt, Magicè à nobis incanta-
ri panem ac vinum.

At hæc blasphemia calumnia est.

16. Kemnitijs mentitur, omnia Verba Instituti-
onis pertinere ad Essentiam Cœnæ: Romanos multa
addere, demere, transponere, &c.

At non Essentialibus hisce: *Hæc esse
nim Corpus meum: Hic est enim Calix Sa-
guinis mei.* Vide *Bell. l. 4. c. 15.*

17. Kemnitijs p. 2. *Exam. c. 2.* Papistæ tribuunt
se remissionem omnium ex opere operato: ac cœna
sumptæ solum remissionem veni-
liculo iudicii sumendi. Idcirco suadent emi Missæ.

At falsum est. Nam sacrificium
pro peccatoribus ad auxilium eius con-
uertendi ad pœnitentiam; adq; Deum
ei propitiandum.

18. Calvinus *Inst. 4. c. 17. §. 40.* &c. arguit
nos, quod in Communione requiramus per-
fectissimam fidem & charitatem.

At talem Anabaptistæ postulant
non nos; nisi moraliter possibilem.

19. Calvinus *Inst. 4. c. 17. §. 74.* Dominus osten-
dens panem Corpus suum esse dicit: Calicem danti osten-
dit, Sanguinem vocat; Humana rationis audacia con-
tra reclamant, Panem esse Sanguinem.

1. Vinum esse Corpus.

2. Ac si Dominus nulla causa Corpus & Sanguinem
verbis & signis distinxisset.

3. Et vnquam sancto auditum esset, Corpus Christi
aut Sanguinem Deum & hominem appellari.

At tria hic falsa. Primum nunquam
vel somnauit Catholicus. Alterum
est blasphemum, soluens Iesum 1. *Jo. 4.*
Tertium est impium, abnegans Conco-
mitantiam, ac Vnionem hypostaticam
inseparabilem.

20. Kemnitijs vbi supra mentitur nos nostris me-
ritis velle acquirere Dignitatem agendi Synaxes: Id-
que appellare dignam præparationem.

At

AT in ipso accessu profitemur: *Dominus non sum dignus. &c.* Moraliter nos parare dignos studemus inutiles serui cum omnia etiam egerimus.

21. Calvinus ibid. *Ab Apostolo ad mille usque annos postea, sine exceptione omnes fiebant Virtusque Symboli participes.*

AT falsum esse docet Vfus Christi, Apostolorum, & Posteritatis.

22. Idem ibid. *Mentiebatur Paulus, se accepisse dicens, quod tradiderat? Nam postea traditionem declaravit, ut omnes promiscue, utroque symbolo communicarent.*

AT mentitur Calvinus de Paulo: Nam non hic declarat traditionem Domini, quasi dicentis: debere omnes sub diuino mandato vti vtraque.

23. Kemnitius ibid. Tridentinum ait, *Accipite, editis, ad laicos pertinere: Bibite non.*

AT Trid. non ait, non pertinere; sed Laicos non teneri ad *Bibite*, vti Sacerdotes.

24. Kemnitius p. 2. *Exam. sess. 13. c. 15.* Nullum esse ait, qui dubitet, Christum in Euch. adorandum; nisi qui cum Sacramentariis negat Corpus Christi in eadem inesse.

AT ei reclamationt Illyricus, qui Sacramentarios oppugnat, & tamen negat in Euch. Christum adorandum.

QVÆSTIO VII.

Qualis in S. Missam Lutheri caluinisticus furor est Mentendi?

1. KEMNITIVS p. 2. *Exam. pag. 717.* *Sacrificium Missæ in eo consistit, quod sacrificulius certis ornamentis & instrumentis super panem & vinum variis vitur gestibus, motibus, &c. nunc clamorè, nunc silentio. &c.* Sic que Eckium scribere ait.

AT mentitur de Eckio, deque Sacrificio, quod in Oblatione, Consecratione, & Sumptione Corporis Christi consistit: non in illa, quam vocat, *pano-*

plia verborum ac gestuum. &c. hæc enim accessoria est.

2. Kemnitius: *Histrionicam gesticulationem vocat Missam; quam S. Patres nesciuerunt: Sed Eucharistie consecrationem & distributionem vocarunt Sacrificium:*

Oblationem quoque & Sacrificium intellexerunt de Sacrificio Crucis. &c.

AT ficta omnia sunt. Non Ritus Missæ, sed eius essentiam vocant S. Patres *Missam* aut *Sacrificium*: Non distributionem Eucharistie: Non predicationem Christi passi: Non sacrificium Crucis; cuius solum est illud repræsentatio. Vide *Luthero-calv. p. 3. q. 73.*

3. Kemn. p. 3. *Exam. de Purg. ait.* Ritus sacrificandi pro mortuis fuit. quidem alicubi, sed non in tota Ecclesia.

AT omnium retrò ætatum S. Patres reclamant.

Idem: in nulla Scriptura diuina reperitur Constitutio Apostolica, sacrificandum pro mortuis.

AT, si reperiretur expressum in Nouo Test. non foret Traditio.

4. Melancthon in *Apol. Conf. Aug.* tria mentitur:

1. Lutheranos non patrocinari Aeriò, negant Orationes pro mortuis esse vtilis.

2. Aeriò damnatum, quod negat Orationes prodesse; non autem negasse vtilitatem Oblationum pro iisdem;

3. Citat testem S. Epiphanium pro se.

AT, S. Epiphaniij verba sunt hæc in Anacæphaleosi hæresium: *Aerius docet, non oportere offerre pro ijs, qui obdormierunt.* Simile affingit mendacium S. Cyril. Chry. Ambr. Augustino; quod dicant, in actione cœnæ commemorari mortuos; sed non pro eis offerri.

5. Kemn. pag. 810. Affingit Catholicis, docere eos, S. Cœnam esse institutam, ut Sancti in ea imploreantur.

AT secundariò quidem hoc fieri potest; primariò tamen est ad Colendum Deum ac propitiandum.

6. Melancthon in *Apol. Conf.* fingit ante S. Gregorium

Mm 3,

num

rium nullas fuisse priuatas Missas, id est, quæ fiant sine frequentia populi.

AT S. Augustini presbyter, 22. *Ciu. c.* 8. celebravit in casa rustica: S. Ambrosius in domo matronæ: Theodoretus in cella S. Maris: S. Lucianus in carcere: Apostoli circa domos frangebant panem.

[Kemnitii aliqua de Ceremoniis Missæ mendacia, 1. pag. 851. Conc. Trid. pias, inspiasque promiscue adprobare 2. Omnes dimanare ex Traditione Apostolica, 3. Priscas hodie misceri & depruari nouis & superstitiosis. 4. Necessarias adeo offerri, ut earum ommissio sit peccatum mortale. 5. Non credi esse Cœnam absque iisdem. 6. Eisdem per se tribui peculiaria merita.

AT, 1. Tridentinum loquitur de ijs quas nec ipse Kemnitius centet superstitiosas.

2. Dicit *multas*, non Omnes.

3. Simpliciter falsum est.

4. Non quæuis ommissio, sed quæ sit ex contemptu.

5. Sine Essentialibus, non est: at est sine ceremonijs accidentalibus.

6. Sine fide & charitate nulla merita agnoscimus: ergo Kemnitius est mendax.

QVÆSTIO VIII.

De Pœnitentiâ quales Luthero-caluinistarum calumnia?

LUTHERUS lib. contra Antichristi Bullam art. 6. *Legi libros Sophistarum de Pœnitentiâ; videbis eorum nec promissionis, nec fidei mentionem facere.*

Has partes Pœn. viuas omittunt, & solis mortuis contritionibus homines exagitant.

In Capt. Baby. cap. de Pœn. *Definire* Babiloniâ hæresim esse, si fidem necessariam quæ esse assereret.

AT ibidem contrarium quoque de nobis affirmat, & verè.

2. Ibid. *Contritionem sic docuerunt, ut eam fidei promissionis priorem facerent, & longe utilioram, ut qua*

non esset fidei opus, sed meritum. Infrà: *Et si audieris res fincerunt Contritionem, quæ virtute Clauium, quæ ignorant, fuerit Contritio. Eam donant impij & inuicem illi; ut sic vniuersa Contritio aboleretur.*

AT hæc qui docuerit, nominari potest nemo; quia finxit Lutherus.

3. Idem 4. *disput. contra Antoninos.*

Apud Catholicos pœnitentem debere incertum esse remissionis peccatorum.

Ibid. *Papistas cogere homines ut diffidant, in Christus pro eis satisfecerit.*

AT tria concurrunt ad remissionem, Christi meritum, vis Sacramenti, & propria dispositio, quæ sine actû fidei nequit haberi.

Duo priora certæ sunt fidei; tertium incertum, an sit in me, quale deberet.

Posse enim quem falli in sua fide concedunt.

1. Lutherus serm. de bapt. anno 1537. *Baptismum ideo Deus non fundat super fidem nostram; cum illa possit esse incerta, & falsa.*

2. Calvinus inst. 3. c. 2. §. 10. *Tot vanitatis recessus habet, tot mendacij latebris staret cor humanum, tam frudulenta hypocrisis reiectum est: ut seipsum saepe fallat. At qui talia fidei simulacris gloriantur, intelligant diabolus nihil se in hac parte præcellere.*

Ita fiduciam moralem docemus; nec tamen ideo infideles sumus.

4. Luth. *l. de Missarum priu. an. 1534.* Nos ait docere, Christum solum pro pec. originali satisfecisse: pro actualibus nos satisfacere oportere. Idem Comment. in Galatioam Iudæi Christum pro latrone habuerunt; Papistæ pro fabula, fictoque numine, uti gentiles.

AT falsitas non eget responsionis. Et ipse ait Propos. 10. de partib. pœn. *Recte fatentur Papistæ, quod Satisfactiones non mereantur remissionem culpæ. Sic & Melanch. in apol. Conf. Aug.*

MELANCHTHON similia prædictis, sed facta magis, affingit nobis apud Bell. *l. 1. de pœn. ca. 2.*

Et

Et c. 3. Heshufiana prætereo: Item q; c. 6. Kemnitiana.

CALVINIANA istis nihilo verecundiora sūt. 1. Calvinus Inst. 3. cap. 4. §. 1. In externis exercitiis mordicus infixi, vt nihil ex immensis voluminibus colligas, quam Pœnitentiam esse austeritatem carni demandanda, & castigandis vitijs: de interiori, mentis renouatione mirum silentium.

At ibidem intra idem: De contritione & attritione multus apud eos sermo: quæ interiora sunt.

2. Idem infra: Leui ceremoniarum asperzione totam cordis amaritudinem sanant.

At quomodo igitur Pœnitentia est austeritas?

3. Ibid. impie definiunt, non nisi de venialibus peccatis quotidie agi pœnitentiam.

At qui? Nemo Catholicus.

4. Idem §. 16. Lex illa, de peccatorum enumeratione, simpliciter est impossibilis.

At moralem duntaxat diligentiam requirimus de ijs quorum recordamur; Quin ipse item vult singularim peccata confitenda esse.

5. Ibidem mentitur nos docere, Veniam peccatorum meritis acquiri satisfactionum.

At docemus, Neminem posse Deo satisfacere, nisi reconciliatum. Mentitur q; ibidē, nos satisfactionem referre ad pœnam expiandam, non ad culpæ remissionem.

6. Inst. 4. cap. 19. §. 16. Caci in Sole fuerunt, qui rem planam cuius obuiam non perspexerunt, sc. quod speciosius in Absolutione Sacerdotis, quam in Actione pœnitentis potuissent constituisse Sacramentum.

At Omnes, præter Okam, in Absolutione eam constituunt.

7. Idem in Anrid. Paris. art. 3. Catholici aiūt, quod Materia Confessionis sit de iure diuino forma de iure positiuo, ab Innocentio introducta.

At contrariū asserimus omnes de forma: Innocentius eam explicauit,

8. BEZA in Conf. sua c. 7. art. 11. Nos vocat carnisfices animarum, non medicos; qui Contritionem & Satisfactionem exigamus, sicut eadem perfectè præstemus; quod est ad desperationem adigere. Et in iis poni remissionem cum insigni iniuria Christi. Ideo blasphemam esse doctrinam papisticam, quæ adimat satisfactionem pro peccatis Christo; & adforibat eam pœnitenti.

At quæ crudelitas exigerè dolorem de peccatis, aut desiderium doloris? Id que quantum licet ac libet, cooperando gratiæ Dei. Quæ iniuria Christo, si eius merita nobis per Sacramentum applicentur. Ea vero gloria est Christo. Christi est satisfactio; nostra est cooperatio. Vide *Luthero-caluin. parte 3. quæstion. 89.*

Multa prætereo, quæ Calvinus, & inprimis Kemnitius proferunt mendaciter ex vel Historia Ecclesiastica, vel è S. Patribus.

Magno vterque auctario mendaciorum exaugent Centurias spermatologas Magdeburgensium: vt Illades Illyrici cumularint.

QUÆSTIO IX.

Quæ circa Extr. Vnctionem spermologizentur?

1. LUTHERVS: Epistolam S. Iacobi non esse Canonicam.

2. Vnctionem eam fuisse medicinam naturalem, aut miraculosam.

3. Kemnit. Vnctionem institutum Sacramentum esse ab Felice: Calvinus, ab Innocentio I.

At Fingunt; nil docent. Et iustam dari à Iacobo fatentur; & tamen dandam esse negant.

4. Lutherus: Promissio huius ceremonie est corporalis sanitas.

5. Kem-

5. Kemnit. Vnctio ea repetita est inde à Valentia
nis hæreticis; partim ab Ethnicis. Orta est ab Sanctis
oleo benedicto sanationes miraculosas opetantibus,
Vnde ex Vsu venit in legem.

At hæc refutata vide in *Luthero-cal.*

p. 3. q. 104.

6. *Lutherus*: Scio solum Dionysium Ordinem in
Sacramentis referre: cæterorum neminem. Recens
est inuentio VII. Sacramentorum, &c.

At contra demonstro in *Luthero cal.*

p. 3. q. 105.

Ibidem contemnit tantum Sanctum,
dicens, sibi facile esse meliorem scribere
rehi crarchiam.

7. *Kemnitius* negat Vnctionis in Ordinatione nul-
lum extare exemplum in hist. ecclesiastica. Patres eius
nusquam meminisse: Græcam Ecclesiam de ea nil
sciuisse vsque ad annum 1200. Riturque esse Iudai-
cum.

At contraria liquent in meo *Luthe-
rocal.*

QVÆSTIO X.

*Qualia circa Matrimonium contra nos com-
miniscantur?*

1. *Vth. Calu. Mel. Beza. &c.* Quod ex Eph. 5. pro-
prie dictum *Sacramentum* asserimus Matrimo-
nium; affingunt nobis necessitatem multiplicandi Sa-
cramenta; quia vox *Sacramentum* frequens est in S.
Scriptura.

At non ibi asserimus *Sacramentum*, à
Christo institutum, vbiunque vox ea
nabetur; sed vbi Signo externo annexa
est infallibilis promissio gratiæ.

2. *Idem.* Ante Augustini & Gregorii tempo-

ra à nemine dictum *Sacramentum* esse Matrimo-
Beza: Neque ab Aug. & Hier. sic appellari.

3. *Lutherus*. Nullam id gratiam dare: nec
gnum esse gratiæ.

4. *Caluinus*: Appellari Matr. à papistis polli-
tionem. &c. Arceri Sacerdotes ab eo, vt mal-

5. Coitum censerit partem Sacramenti.

6. Negant in coitu vnquam Sp. S. adesse.

At mendacia hæc refutata vide in
Luthero cal. p. 3. q. 108.

7. *Kemnitius*: Nondum constat inter Papistas
sit materia, forma, minister matrimonii. *Gropperus*
ait formam esse, Mat. 19. *Quod Deus coniunxit, non
non separet.*

At de materia dissentimus, vt vnus
stinctio nos concordet: de forma &c.
nistro liquet consensus. *Gropperus*
cit ex ijs verbis hanc colligi forma-
Ego te accipio in meum, meam: non, ipsa
se formam.

8. *Calu. Kemn. &c.* *Christus prohibet dimis-
sionem vxoris, in causa fornicationis, ob periculum v-
nis: At pontificij de hoc non sunt solliciti.*

At sunt maxime: deo ægerrime la-
dices consentiunt penitentibus ad sepa-
rationem Cohabitationis.

9. *Beza l. de repudijs.* Martinum V. ait relata-
se cuidam matrim. cum germana sorore.

At cum alterius sorore, quam violat,
sibi nullogradu prohib. iungit
misu teste S. *Antonino p. 3. tit. 1. §. 1. co-
occuli casus scandalum cauendum.*

Plurima, vt soleo, prætereo.

Mentiendi sine fine

F I N I S

In Antipapista Mysteriomachia.

ANTI-

ANTIPAPISTA MENDAX CHARITO- MACHIÆ LUTHERO-CALVI- NISTICÆ

PARS IV.

QVÆSTIO I.

*Quales effectus comminiscantur peccati ori-
ginalis Luthero-caluinistæ?*

POMERANVS I. Lutheranus Com-
ment. in Ierem. 1. & 44. Immacu-
latam Beatæ Virginis Mariæ Con-
ceptionem Papistis haberi pro arti-
culo fidei affirmat, dicitque ex Spiri-
tu Sancto conceptam.

Illyricus: opinionem esse erroneam:

Kemnitius, Lesendi ex Scriptura non posse:

Tempore Lombardi ignotam fuisse:

Captam disputari ex Sancto Augustino non intel-
lecto:

Postiores excogitasse Sanctificationem;

Postremos Immaculationem:

Demum Tridentinum fecisse libertatem opinari
extra, præter, & contra Dei verbum,

At conficta hæc taliaque omnia
esse, vide in *Luthero-caluin. parte 4. qua-
stion. 18.*

II. De Concupiscentia an sit peccatum, ait Lu-
therus in assert. articulorum art. 2. *Augustini verbum
est; Peccatum remittitur in baptismo, non ut non sit, sed
ut non imputetur.*

At nusquam hoc vnquam dixit.

Melanchthon in Locis fingit Scholasticos tribue-
re homini post lapsum integras vires ad diligendum
Deum:

Reprehendit eos, quod relationes & reatum in
peccatis agnoscant:

Quod concupiscentiam in renatis negent esse de-
fectum,

At horum contraria ipsdem in Lo-
cis posterioris editionis asseruit.

Calvinus Institut. 2. ca. 1. §. 2. fingit
Lombardum pec. Orig. ad motus sen-
sualitatis restringere.

At, 2. distinct. 30. lit. c. ait, *pec. orig.*

Nn

6177

cum non sit actuale, nec actus est, siue motus anime vel corporis. &c. Bellarmin. libr. 5. cap. 6.

QVÆSTIO II.

Quales Sycophantia sint Lutheri-calvinistica, de Gratia & libero arbitrio?

I. CALVINVS vocem; *Liberi arbitrium*, peragrè fert; ut qua sine ingenti periculo non possit tolerari: proinde magno Ecclesia bono aboleatur.

AT perinde execratur vocem *Trinitatis*, supra p. 1. q. 6.

Persona, par. 1. q. 7. Ceu Ariani *duas* *oia*.

II. LUTHERO-CALVINIANI aut solam liberum volunt arbitrium à Coactione, quæ est finis ultimi; non liberum à Necessitate quæ est mediorum, & actionum: Et eam sententiam Calvinus affingit Magistro sententiarum.

AT, *Institut. 2. c. 3. §. 5.* sibi contradicens ait de eo: *cum necessitatem à coactione distinguere nesciret, pernicioso errori materiam dedit.*

III. TILLEM. HESHYSIVS Lutheranus lib. de sexcentis errorib. Pont. congerit XIX. de seruo arbitrio. Vt, *Liberi arbitrium est facultas applicandi sese ad gratiam.*

AT affingit istam nobis definitionem.

IV. Attribuit toti Ecclesie istud; *Homo ex pura naturalibus potest Deum diligere super omnia.*

AT paucorum ea opinio est Scholasticorum; quam Communis refellit.

V. Sic & istud: *Homo potest suis viribus implere precepta Theologicarum virtutum, secundum substantiam operis:* citatque Ruardum.

AT hic id citat ex sententia aliorum contraria Tridentino *sess. 6. can. 3.*

VI. Sic, & istud: *Gentes ex sola philosophia potuerunt notitiam comparare ad salutem:* Citatque Andradium.

AT hic asserit, non ex sola, sed opus

eis fuisse lumine gratiæ.

VII. Sic & isthoc: *Sine auxilio gratiæ potest homo facere opera gratia Deo.* Citatque Andradium.

AT hic ait; hominem sic aliqua facere opera moraliter bona, quæ non sint peccata; non tamen gratiæ vel gloriæ meritoria.

VIII. Errant nos ait, quod dicimus, *Syneresis inclinatio ad bonum.*

AT cum ea sit *lumen à Deo nobis insitum, non potest non inclinare ad bonum.*

IX. Errant dicentes, *Syneresis non extinguitur in demeritis.*

AT ita S. Aug. 1. 2. Confes. c. 4. &c. & Mar. 9. *Vermis eorum non moritur.*

X. Gabriel docet, *Homo accepta gratia prima gratia de condigno mereri potest gratiam gratum facientem.*

AT dicit; Non posse hominem mereri gloriam, nisi prius habeat gratiam gratum facientem.

XI. Gabriel docet: *Initium fidei à nobis esse.*

AT ait, quod actus meritorius prærequirit fidem, spem, charitatem.

XII. Ruardum docere ait; *Arbitrium credendi in se sua esse potestate.*

AT Ruardus dicit ex S. Aug. *In potestate hominis est, in melius mutare voluntatem: Sed ea potestas nulla est, nisi detur à Deo.*

XIII. Andradium dicere; *Libertas arbitrii est causa efficiens applicandi voluntatis ad gratiam.*

AT ait, Id non posse liberum arbitrii gratiæ confirmatur, &c.

XIV. Kemnitius in Exam. sess. 6. affingit Ecclesie communem esse Scholasticorum sententiam, Antequam gratiam in homine præcedere bona desideria, licet debilia.

AT ea fuit solius Cassiani, & Faustini opinio; ab tota Theologia refutata ac reiecta.

Nec liberum arbitrium habet ex se potentiam ullam proximam ad actus pietatis, sed eam accipit à Deo per gratiam præuenientem.

QVÆSTIO III.

Num que sint Commenta Sectariorum, affi-
cta Nobis, circa Iustificatio-
nem?

I. CALVINISTA Ioann. Scharpius in Cursu
Theol. sect. 2. q. 1. ait: Pontificij & nos con-
uenimus, 1. Verbo tenus, quod fides totum Dei Verbum
credat. 2. Quod fide rectè possit sibi applicare promissio-
nes.

At nos Pontificij re ipsa profiteamur
ac propugnemus prius; Sectarij excipi-
unt Promissiones, quod præcipue sint obie-
ctum fidei: itaque ipsi id verbo tenus di-
cunt, sentiunt autem aliud.

Alterum negamus. Patet in *Luthe-
ro-calvinista*. p. 4. q. 52. 5. Imponit igitur
Calumniam Illustrissimo Card. Bellar.
l. 1. iustific. 4. & 11.

II. Idem ibid. quæst. 2. affirmat conuenire
inter nos & ipsos, Quod in hac vita aliquis possit ac
debeat esse certus, sibi remissa esse peccata. Bell. l. 3. de
iust. c. 2.

At nemo id vnquam Orthodoxus
asseruit; falsoque citat Bellarminum;
qui id discrete distinetque negat, refel-
litque; ac docet *Obscuram certitudinem*
rerum esse, que sola fide nituntur; sed pro-
pter diuinam Autoritatem certo creduntur.

Dein ait, *Si de Fiducia tantum ageretur,*
vt Kemnitius proponit, non esset opus longa
disputatione. Neque enim Catholici negant
certam FIDUCIAM in Deo collocandam, &
certo consiendum, post actam pœnitentiam,
&c. remissa esse peccata. Sed aduersarij, vt fi-
dem cum fiducia, ita certitudinem fidei, cum
certitudine fiducia confundunt.

III. Caluinus affingit Concilio Trident. sess. 6.
Patres misere dubitationem cum fide.

Kemnitius ibidem. Eos, ait, facere Dubitatio-
nem virtutem fidei & ornamentum; ac quære-
re, *Sitne fides fiducia, an dubitatio de remissione pecca-*
torum.

2. Item quæri: *An peccator, in seria pœnitentia, ex*
fide possit certa fiducia statuere, SIBI remissa esse pec-
cata?

AT 1. Concilium ideo reiecit fidem
specialem Sectariorum, quod certa esse
non possit; cum fides esse certissima de-
beat. 2. Nos asserimus, Si sit vera pœni-
tentia, tunc ex fide credendum esse sibi
remissa peccata. At non est conditio-
nalis controuersia, sed absoluta; *An cer-*
titudine fidei certus esse possit homo, ac debe-
at sibi peccata esse remissa? Fides enim sola
nititur diuina autoritate revelata. Fi-
ducia vero diuina promissione, & cuius-
que Dispositione: illa est certa, hæc in-
certa nobis, Vide *Luthero-calui. parte 4.*
quæst. 66.

IV. LUTHERO-CALVINISTÆ traducunt
nos, quasi doceamus.

1. Solis naturæ viribus disponi ad gratiam
homines:

2. Nos quibuscunque operibus, aut Ritibus,
tribuere meritum iustificationis, & Fidei Iusti-
ficantis nullam facere mentionem.

AT ob primum Ecclesia iam olim
damnauit, hodieque damnat Pelagia-
nos.

De secundo: Fidem definimus ba-
sin ac hypostasim ἐπιζωμένων: sicque toti-
us structuræ Christianæ ponimus eam
fundamentum: Operibus verò tribui-
mus id, quod Scriptura.

V. Calu. affingit Conc. Trid. sess. 6. c. 7. quod dupli-
cem iustificationis causam formalem esse definiat.

AT Concilij hæc sunt verba: *Vnica*
formalis causa est, iustificationis, Iustitia
Dei; Non qua ipse iustus est; sed qua nos iustos
facit.

Nn 2

Dein

Dein Calvinus duplicem flagit.
Institution. 3. cap. 11. §. 2. scilicet Remissionem peccatorum, & Imputationem iustitiæ Christi.

Kemnitius vero inuersum quæstionis statum nobis violenter affingit de causa formalis iustificationis.

VI. Calvinus *Instit. 3. cap. 11.* Vt Iudæi, sic & Pontificii, ignorantes Dei iustitiam, nobis imputatam, quarunt suam Inherentem statuere, *Romanorum 10.* iustitiæ Dei non subiecti.

At cum Dei iustitia sit Apostolo, quæ est nobis ex dono Dei: nostra vero ea, quæ est ex solis viribus naturæ, ut docet S. Aug;

Ideo iure arguuntur Iudæi, ut præsumptuosi de propria iustitia.

QVÆSTIO IV.

Qualia nobis affingant de ieiunio?

I. KEMNITIUS par. 4. Exam. fingit ita: Laborant Pontificii a olivi suspitionem istam quasi cibos quosdam prohibeant, ea opinione, qua olim Tatianus, Manichæi, & Priscillianista; quasi scilicet vel maledicti sint, vel à diabolo occupati; ac propterea conscientiam inquinant.

Sed argumenta, quibus suam prohibitionem ciborum stabilire conati sunt, & pontificia consecrationes creaturarum prorsus ostendunt, in eodem ipsos luto cum hæreticis istis hæere.

At nos carnes, oua, &c. comedimus extra Quadragesimam; eosdemque cibos benedicimus; nec tamen idcirco ducimus immundos ex seipsis, aut ab Sathana.

Deinde; veritos cibos etiam in Qua-

dragesima permittit ægrotis, quin imperat Ecclesia.

Adde; dicti hæretici piscibus quoque & omnibus quibus est anima, interdicebant. Non sic Ecclesia.

Demum; Sancti Patres ciborum delectum, quem Ecclesia, obsecrabant; damnabant tamen istum hæreticorum delectum in e bis; nec ob suum delectum erant similes hæreticis.

Similia commenta vide in *Luthero. p. 49. 92.*

II. Kemnitius *ibidem* pagin. 421. 490. fingit nos dicere; Ieiunium per se sumptum, sine relatione ad vllum finem bonum, ex opere operato esse Cultum Dei, meritum satisfactorium.

At ieiunium per se, ut est abstinencia cibi, scimus rem esse mediam, nec virtutem, nec vitium: hic vero loquimur de eo, quæ cum electione, ad bonum finem assumitur: sicque est actus virtutis.

Rorro, illud nemo dixit opus operatum: quia hoc pendet ex sola institutione Christi: at ieiunium pendet ex deuotione meritoque operantis.

Deinde; id Cultum Dei dicimus non actum religionis proprie dictum; sed actum in genere, gratum Deo.

III. Kemnitius *ibidem* ait: Negari non potest, Patres in rhetoricis illis ieiunii encomijs sæpe longum prouectos, ab analogia fidei, & norma Scripture non parum discessisse.

Infra. Quando contra hanc fidei analogiam Pontificii talia veterum dicta videntur; cogimur salua reuerentia, qua tam Magnis Viris debetur, illa reuocare, ut fundamentum salua saluum retineamus.

At si vnus alterue sit vsus amplificatiõne; ideone omnes?

Multi dogmaticos libros scripserunt, non

non sermones de ieiunio; & in ijs non
rhetoricatur.

Et ob suam rhetoricationem con-
uulsiſſent fundamentum fidei, & salutis,
Scripturam temeraſſent? Et ijs plus fa-
peret Kemnitius?

IV. Calvinus instituta Quadrageſimæ ra-
tionem eſſe aliam non iactat, quam κακοζη-
λίαν in imitando Chriſto.

At iuſtas rationes repete ex *Luthero-
cal.* p. 4. q. 94.

Mentiendi ſine fine

F I X I S

Antipapiſtæ Mendacis Luthero-caluiniani
quadripertiti.

Gloria VERACI: Confuſio ſit MENDACI.

Nn 3

COP-

